

Tíz eszkimó

dráma egy felvonásban

Szike, dr. Károlyi Zoltán onkológus főorvos (hatvanas évei elején)
Andrea, dr. Steiner Andrea, Szike felesége, pszichiáter, onkopszichológus (majdnem ötven)
Ági, Károlyi Ágnes, Szike ikertestvére, Európa-bajnok úszó
Béla, úszóedző, kommentátor, celeb (majdnem ötven)
Kata, Béla új neje, ügyvéd (40)
Dávid, az ifjú „komornyik” (30 körül)
Bence, a „kis Lévai”, színész, rendező (30)
Anna, kis Lévai barátnője, könyvelő (35)
Német futár

1. jelenet

Budai villa, valódi minimalista luxus, ízléses gazdagság. Néhol kicsit sok az erdélyi, népi motívum. Nem is illik oda, tolakodó, de nem kínos. Minden egy tér, kisebb beugrókkal talán, konyhasarok (amerikai konyha), olvasósarok, nagy nappali, mintha távolabb erkély nyílna, tágas és szellős, ablakos, világos. Lépcső, direkt lift.

Színen van Szike. A hűtőben matát. Csörög a telefonja. Bevágja a hűtőajtót, nagy csattanás. Felveszi a telefont.

SZIKE *(a válaszok a telefonba):* Doktor Károlyi, tessék... szevasz... igen, én műtöttem... Nem, nem voltam ügyeletben, csak bent ragadtam... Most mit akarsz?! Huszonnégy órája talpon voltam... Ja?! Jó.... Azt hittem, baj van... Akkor szívesen... Persze, megcsinálom. Hogyne, beülök az onkoteambe... ezt miért kérdezed?... nyugtasd csak meg... mert meggyógyul,

kijön belőle... tényleg... nem, nem kell tőlük semmi... fenét... életemben nem fogadtam el, nem most fogok rászokni, amikor büntetik... szívesen... szívesen... szevasz.

Nyílik a liftajtó, belép Dávid, a komornyik. Hátán hátizsák, civilben van, utcai ruhában. Meghajol. Szike ellép a hűtőtől, az ajtó nyitva marad: zsúfolásig van étellel, itallal.

SZIKE Legalább a te kapunyitód működik. Csilliárdokért vettem és trágárdomb az egész.

Dávid bólint, felemeli a kapunyitó kutyúit, aztán megint meghajol. Szike a fiú felé lép, felemeli a kezét, de félbemarad a mozdulat, nem öleli meg.

SZIKE Szevasz, barátom! *(az órájára néz)* Pontos vagy, mint mindig... Én már... csak tebenned bízhatok.

Dávid meghajol, kivész két kisüveges, drága sört. Becsukja a hűtőajtót. Miközben az egyiket odaviszi Szikének, lecsavarja a kupakokat.

SZIKE Aki tud szolgálni, mindig mondom, az tud ember is lenni... *(kocintanak)* Egészségedre. *(isznak, Szike leül, Dávid mellette áll)* Hogy vagy?

Dávid meghajol.

SZIKE Jó. Az jó.

Dávid meghúzza, sóhajt, hogy milyen jólesik.

SZIKE Tudod, hogy szívesen adom, de azért most többet ne igyál. Majd, ha elmentek a Béléék. Majd viszel el néhány palackot. Egy komornyik érénye a pontosság és a tekintély.

Dávid bólint, lehúzza a sört, az üres üveget beteszi a saját táskájába, aztán visszamegy, és kinyitja Szikének a hűtőajtót. Ahogy Szike elindul a hűtő felé, nyugtázza, és lemegy a lépcsőn.

SZIKE Csak azt ne mondd, hogy szusit rendeltél?! Idehívjuk Béléékat vacsorára. Kivételesen nem csak tékozzoljuk az életünket, akarunk tőlük valamit... meg magunktól... ami még meglepőbb. És te rendeltél valami nyers rizses szart?

ANDREA *(hangja, közeledik)* Most az a baj, hogy szusit, vagy az, hogy rendeltem?

SZIKE Mindkettő.

Andrea beér a belső lépcsőn, ahol az előbb a komornyik lement.

ANDREA Akkor fogd be végre. A szusi Katáé meg az enyém. A férjeknek van cafat.

SZIKE Már elment az étvágyam.

ANDREA A főorvos úr mimóza.

SZIKE Cafat. Mint valami kutyakaja.

ANDREA Ha mócsingos aszpickban tá-lalom, gyanakodhatsz. Mindig is cafatnak hívtam a pörkölteket. Régen édesnek találtad, ahogy mondom. Szeretted.

SZIKE Mikor? Amikor még baltával támadt rád az apád?

ANDREA *(meghökken)* Apa engem soha... ezt te nagyon jól tudod!

SZIKE Jaaj! Hagyjál már, tudom. Apád egy „trubadúr lovag”. Kit érdekel?! Én csak arra a magyar filmre utaltam... na... mondjad már, baromi híres... fekete-fehér... abban van, hogy...

ANDREA Hogy jön most ez ide? Miféle film?

SZIKE *(tényleg zavarosan beszél)* Nem a film jön ide... hanem a sztori. Az élet! Arra utaltam, hogy ez az egész cafatozás... szerelmünk hajnalán lehetett. És abban a filmben is... Onnan jutott eszembe... hogy apád se akart hoz-zám adni.

Miközben Szike magyaráz, visszatér már szolgálati ruhában Dávid. Becsukja a hűtőajtót. Aztán figyel, a komornyik teljesen átéli, ő is töri a fejét, gondolkodik és örül, mindvégig követi „gazdájá” reakcióit.

Dávid egyébként is olyan, mintha egy test lenne Szikével. Mindenhová követi, ha nevet, némán nevet vele. Szike pedig úgy tesz, mintha mindent, amit a komornyik csinál, azt csinálná. A komornyik közben persze díszkrét, odébb húzódik, ha kell, de mindig ugrik. A többieket rendre meglepi, idegesíti a túlzott igyekvése.

ANDREA Jól vagy?! Remélem, a betege-id előtt nem zagyválsz így.

SZIKE Melyik film az?! Nem igaz, hogy nem tudod! A sztori komcsi baromság, de Törőcsik Mari játszik benne, meg izé, aki öngyilkos lett.

ANDREA Az agyad a cafat. Hagyjál.

SZIKE A lányra rátámad a saját apja. Baltával.

ANDREA Már megint az a balta.

SZIKE Hát nem igaz, az egyik leghíresebb magyar film!

ANDREA Együtt láttuk? Vagy köze van hozzánk?

SZIKE *Körhinta!* Tessék. Azért se néztem meg telefonon, láttad?! Akármennyit iszom, beugrik.

Feltartja a kezét, és nézi, hogy remeg-e. A komornyik is emeli, de csak szégyenlősen, és nézi, hogy az övé remeg-e.

SZIKE És nem remeg. Nem remeg a kurva bűdös anyját! És beugrik innen!

A fejére mutat. Aztán a szívére.

SZIKE De a tisztaság innen jön. Azért bírom a piát. Mert tiszta a szívem.

ANDREA Mint a patyolat.

Andrea lemondóan a konyha részbe megy, Szike a bárpult felé. A komornyik odapattan és már ott vár.

SZIKE Kérsz egy pohár bort?

ANDREA (*oldalról*) Vodkaszódát kérek.

Szike áll, a komornyik kivesz a bárpultból egy vodkát, odamegy a szódakészítőhöz, de kifogyott a patron. Miközben a komornyik patronot cserél, Szike úgy beszél a feleségéhez, mintha mindezt ő tenné meg.

SZIKE Ezt direkt csinálod. Esküszöm, előre megfontolt szándékkal. Sose cseréltetted ki a szódapatront. Nem vagy szomjas ebben a tetű melegben?

ANDREA (*a konyhából*) Mit sírsz? Még életedben nem cserélted ki. A „kezed” már cseréli, nem?

Dávid meghajol.

ANDREA Esküszöm, csak keresed az okot, min sértődhetnél meg.

Dávid ugrik, hozza is az új palackot.

SZIKE (*maga elé*) Cafat.

Szike a zsebére néz, mire a komornyik előveszi belőle a mobilját. Közben bejön Ági, leteszi a Körhinta DVD-t az asztalra. Szike int, hogy ezt nem kell, és nyomkodja maga. A komornyik mélyen meghajol, és csalódotan a nők felé megy.

ÁGI Régi filmekre vágytok? Soós Imre. Úgy hívják, aki öngyilkos lett.

Andrea visszajön a konyhából.

ANDREA Ne hallgatózz, gyere föl.

ÁGI Sokkal szórakoztatóbbak vagytok magatokban.

Andrea elmereng.

SZIKE (*maga elé a telefont nyomkodva*) Hol vagytok már, Béláim?

ANDREA (*Áginak*) Szerintem a te iker-testvéred mindig ugyanolyan paraszt. Ha a földszinten vagy, ha itt. Nem maradsz le semmiről. Nekem meg jobb, ha itt vagy.

Ági nyúl a vodkásüvegért, de Dávid megelőzi, odatartja neki, meghúzza a vodkásüveget.

ÁGI Így valamiért mégis más.

ANDREA Leszokhatnál erről, idegesít!

ÁGI Inkább próbáld ki. Más az íze.

ANDREA Próbáltam elégszer. Szar.

ÁGI Meg kell hozzá öregedni. A fiatalság meg az öregség gáz. Kiszolgáltatott vacak az ember. És általában olyankor iszik palackból, kamaszként meg a betegágyon. A *muszáj* miatt más az íze.

ANDREA De nem muszáj.

ÁGI Öregedni? Dehogynem.

ANDREA Ja!

Mondja beleegyezően, és meghúzza az üveget. Szike felnéz a mobil nyomkodásából.

SZIKE Már te is? A húgom rábeszél?

Andrea rá se néz.

ANDREA Tényleg jó! Más.

ÁGI Véged van. Megöregedtél.

ANDREA Kös.

ÁGI Az jó. Fogadd el, húgocskám. Akkor kismul az élet.

SZIKE Ne hívd a feleségemet a húgodnak. Ez nem fertő itt, hanem család.

A két nő röhög.

ÁGI Ha ez nem fertő, bátyuskám, akkor a pokol se az.

SZIKE Édesem, ha eddig nem lettél ripacs, az Isten szerelmére, kérlek, vénségedre már ne legyél. Nem kellenek ide a ...

ANDREA és ÁGI együtt *(befejezik helyette)* ... a nagy mondatok.

SZIKE *(Ágit parodizálva)* „Ha ez nem fertő, akkor a pokol se az”.

ÁGI Tán nem?

ANDREA Hol a vodkaszódám?

SZIKE Ugráljál, majd belül szénsavas lesz.

Csöng a mobiltelefon, Dávid felveszi és Szike füléhez tartja.

SZIKE Na végre! Ne hozzatok semmit! Magatokat hozzatok. Desszert? *(Ránéz Andreára, aki a fejét rázza, hogy ne)* Azt lehet! Akkor meg minek kérdezed, tán otthon akartad hagyni? Jól van, Bélám, csak gyertek már! Csókolás.

Dávid leteszi.

ÁGI Te komcsikkal barátkozol?

Andrea röhög.

SZIKE Tesókám. Tündér virágszálam. Nagy köcsög a Béla, ha innen nézed, vagy ha onnan nézed... néha akkor is. Érted, ha rossz a forma, rossz a forma. De azért... *nem* kom-csi.

Szike közben elindul, hogy töltsön Áginak vörösbort, hogy kiszolgálja a nőket, de valójában megint mindent a komornyik csinál.

ANDREA Rohadt elfoglalt vagy.

SZIKE *(cinkusan)* Egy főorvos?! Sose! Az orvos szabad ember.

ANDREA Úgy értem, nem olvasol híreket. Úgy látom, tökéletesen tájékozatlan vagy a Béla ügyeivel.

ÁGI És úgy általában is.

SZIKE Lemondatták a Bélát, egyszerű a matek. Kedden válogatott úszóedző, istencsászár, szerdán szardarab. És még csak nem is volt jogos az egész. Beleszakadt kicsit. Ezért jajgattok? Persze, hogy megzakkant. Pojácá lett. Ez a legkevesebb. És az, hogy sportriporternek állt, nem ciki.

ANDREA Sosem tudom eldönteni, hogy téged érdekel-e valaki vagy sem.

ÁGI Bárcsak én se tudnám!

SZIKE Most mi van? Hogy elmegy abba a tetű tehetségkutatóba zsűrinek? Osz? Nekünk éppen jó.

ANDREA *(Áginak)* Mondom. Mindig meglep.

ÁGI *(Andreának)* Igazad van, azt hittem, nem tudja... *(Szikének)* Mi a Jóistent terveztek ti, amihez éppen jó, hogy a Béla hülyét csinál magából?

SZIKE Te kérdezed? Sportsznobok gyöngye! Kell egy valamirevaló arc a sportorvosi centrumom... centrumunk élére. Mert ti *(Ágira mutat)*, kurva élsportolók, még nyugdíjasként is olyan finnyások vagytok, mintha még mindig körülöttetek forogna a világ... Nem beszélve a szétsztárolt maiakról.

ANDREA Milyen megengedő lettél.
SZIKE Segíteni akarok a Bélának. Ez egy rendes meló.

ÁGI Ő meg közben az RTL-hez megy ripacskodni. A libsi csatornába!

SZIKE Édes Istenem! És akkor én vagyok bigott. Meg hithű. Meg nyilas. Dalolnak, bazdmeg! Vagy nem? Bugyborékolnak kicsit, harákolnak, aztán hazamennek. Attól vezetheti nálam... nálunk a sportorvosi részleget! Vagy aki egyszer skálázik életében, annak örökre annyi?

ANDREA Már a jobbos elveid is levedletted. Ez tényleg fertő.

A két nő nevet.

SZIKE Ne fertőzzetek itt nekem. Lehetne fertő. Ha egyszer elengedném magam. Aztán, ha végeztünk, szép csöndben elásnálak benneteket a kertben.

Döbrent csönd.

ÁGI A két világháborús német katona mellé.

ANDREA Jaj. Elég ebből.

ÁGI Hát, ha már el akarsz ásni, majd megmutatom előtte, hol nyugszanak a német katonák.

Andrea ütögetni kezdi a fülét, hogy nem akarja hallani. A komornyik ugrik, egy fülhallgatót visz oda, Andrea csak legyint, hogy menjen onnan.

ANDREA Nagyon kérlek, Ági, hagyd ezt! Hogyan sétáljak utána a kertben.

SZIKE Majd sétálsz másutt. Elég nagy ez a kert meg a villa, a három szinten majd csak elkóborolsz, ott korzózol, ahol csak akarsz.

Andrea megint ütögeti a fülét, Dávid felkapja a fülhallgatót, de nem mozdul, csönd lesz.

ANDREA Legalább néhány alapszabályt...
SZIKE Éppen te mondd.

ANDREA Én legalább a saját szabályaimat betartom.

SZIKE Nem én hoztam fel, hogy a nagypapa meg apuka elásta a két német katonát a diófa alá.

Andrea felkapja a vodkát, a komornyik ugrik, hogy tartja, de ő mutatja, nem kell, magától lehúzza a vodkát, az asztalra vágja. Dávid elkapja, igazgatja, törölgeti. Ági ijedten elindul felé.

SZIKE Csak ne játszanád, hogy nem tudtad, hogy ott vannak. Minden ótvar veszekedésen, nagyjából fél évente elárulom. Hozzak repülősót? Már az is kínos, hogy úgy kell tenni, mintha nem tudnád.

ÁGI Te is csak tőlem tudod, nekem mutatta meg apa.

SZIKE Beszarok! Szerinted nekem nem mondta el apuka, hová ásták el őket a nagypapával?

ÁGI Nem jöttél le! Életében egyszer meg akarta mutatni, hol vannak. Emlékszem... a harmincötödik születésnapunk volt, és hogy azt mondta, elmúlt a fiatalságotok, szembe kell néznetek a múlttal.

SZIKE Tévéztem.

ANDREA Szartál mindenre, ahogy mások.

SZIKE A jelennel néztem farkasszemet, kiscicám. Képzeld, abban a pillanatban, amikor ti apukával a kertben kószáltatok, egy ürge kikiáltotta a parlament ablakából a köztársaságot. Ti meg lemaradtatok róla! Negyvenöt éve ott aszalódtak a német katonák, és nem ért rá megbeszélni, melyik diófa alatt vannak. Én anélkül is tudom, hogy lementem volna. Menjek le most, és ássam ki őket?

ANDREA Te erre igazából büszke vagy! Csiklandozza a libidód! Feláll rájuk, ugye? Hogy ott fekszik a te arisztok-

rata rózsadombi kertedben két náci csontváz?

SZIKE Ó, hogyan! Lepuffantják őket az oroszok a kertben, a nagypapa elhantolja őket, apuka füvet növeszt rájuk, én meg rejszolok fölöttük.

ÁGI Beton. Mint a beton.

ANDREA Bunkó.

SZIKE Hát pedig az egyik tiszt. A papa mondta. Akár örülhetnétek is.

Ági lehúzza a vörösbort. Dávid azonnal tölt bele.

ÁGI Én többször is hallottam beszélni őket.

Döbrent csend, Szike és Andrea rémülten összenéznek, ezt Ági nem érzékeli, mereng.

ÁGI Bár... már majd' harminc éve nem. Akkor is, utoljára... csak azon a rádión.

Andrea leejti a poharat, de Dávid elkapja, nem török el, zavartan visszaveszi, Szike röhög.

SZIKE Ó, hát biztosan a *Vendég a háznál* című műsorban adták élő egyenesben őket! Vagy a körkapcsoláson! Vasas-Honvéd, egy-egy. Károlyiék kertjéből jelentjük....

ÁGI Nem úgy értem! Nem a rendes rádión!

ANDREA Ági, kérlek! Ezt ne.

ÁGI Húgocskám, nem akarlak kínozni.

ANDREA Akkor ne tedd.

ÁGI De egyszer...

SZIKE Halljuk, halljuk! Most jönnek az úszóedzésben meg a tengernyi doppingban megzakkant élsportoló évtizedes tévképzetei...

ÁGI Anyád doppingolt.

SZIKE Tiéd.

ÁGI (*Andreának*) Kicsikém, hát tudod, vetétek azt az izét. Még a gyerekeknek.

ANDREA Ági, ez most vicc?!

ÁGI Az, szívem. Egyfajta vicc. Olyan vicc, minthogy ez az aljas Szike, az iker-testvérem engem is örökké meg akar műteni.

Szike röhög. Ilyenkor a komornyik is mindig némán röhög.

SZIKE Bármikor széthasítalak. Lenne is rá ok.

ANDREA (*Áginak*) De most engem is bán-tasz.

ÁGI Húgocskám, ne legyél ijedős. Igyál. Erős nő vagy.

SZIKE Hallod, „hú-gocs-kám”, növesz-szél tököt.

ÁGI Szóval. Vettétek azt a vacakot. Ami olyan volt, mint valami tévé meg rádió. Közvetítette, mi megy a gyerekeknel...

ANDREA Babaőr.

SZIKE (*megörül*) Nekünk volt elsőnek digitális meg videós a városban!

ANDREA Elsőnek...

SZIKE Igen, én vettem meg az első a Böszörményi úton, a Lévaiéknál.

ANDREA Ó, tényleg a nagy Lévainál... illetve akkor még a kiskeres hülyegyerek Lévainál... tényleg... most meg színi igazgató úr... meg minden ... piacos-butikosból elnök úr, kurátor, isten... fél év tanítóképzővel...

SZIKE A Bandi kiváló színházi ember és remek igazgató! Nem kell ahhoz papír. Az semmire se jó. Neked is van papírod róla, hogy orvos vagy. És?

ÁGI Elmondhatom?

Dühösen néznek rá, folytatnák a vitát.

ÁGI Akkor még fiatalok voltatok, legalábbis Andrea. Meg boldogok. És folyton rám maradtak az ikreitek.

ANDREA Nem igaz, hogy folyton.

ÁGI Gyakran én vigyáztam a gyerekeitekre.

ANDREA Amiért nagyon hálás vagyok...

SZIKE (*nem bírja, közbevág*): A kis Lévai meg... egyszerűen zseni! Maga a színészkirály! Hol van már Latinovits?! Leborulok a nagysága előtt.

A komornyik hajolgat, mint egy színész.

ANDREA Kibújhatnál inkább a seggéből. Megalázóan undorító vagy. Vén-ségedre lettél pojáca. Művészbejárók előtt rostokolni. Késő estig várni rá, hogy meghívhasd egy whiskey-re, és imádkozz neki, hogy jöjjön el hozzánk vacsorára. Jó színész, látom, baromi tehetséges, rendben, de egy kis majom. Többször itattad, mint itthon a macskát.

SZIKE Alig múlt harminc és Párizsban rendez! Milánó, Moszkva.

ANDREA Moszkva! Most?! Hát köszönöm.

ÁGI Utoljára kérdezem! Fontos. Meghallgattok?

SZIKE Szavazzunk!

Felemeli a kezét, persze Dávid is emeli.

SZIKE Szerintem... *nem!* Ne dumáljál, tesókám! Komoly baromság-szag van a levegőben.

ÁGI Márpedig, ha megrohadsz is, hallottam a németeket beszélni. És láttam a babaőr képernyőjén az árnyaikat. A tiszt drezdai, és arról panaszkodott a legényének, hogy...

SZIKE Az árnyaikat? A babaőrön? (*Andreának*) Most én mondjam ki, hogy klinikai eset az ikertestvérem, vagy ki-mondod te végre, és úgy viselkedsz, mint egy praktizáló pszichiáter?! Felírsz neki valami eszetlen erős nyugtatót, amit ha egyszer bevesz, többet nem jön fel ide?!

ANDREA Ági, megijesztesz.

ÁGI Mit kell ezen beszarni?

SZIKE A gyerekeink babaőre közvetítette neked a majd' ötven éve halott német

katonák kerti kvaterkáját?! Semmin se kell beszarni, öregem! Naponta hallok ilyen képzelgéseket a Kékgyolyóban. Csak azoknak a szerencsétleneknek már szétette az agyát meg a szívét a rák! És tele vannak nyomva szteroiddal meg morfiummal.

ÁGI Mindegy. Csak gondolkodtam. Ha feltámadna benned a lelkiismeret, érdekes lenne megkeresni azt a lányt.

ANDREA Kit?

ÁGI Drezdában. A kertben nyugvó németek nyakában ott a dögcédula. Utánanéztem, a német állam elvinné őket, mi meg azt kérnénk, nyomozzák ki, a tiszt Matildája, aki a Schol és a Rozmarinstrasse sarkán lakott, és postáskisasszony volt, várt-e rá.

SZIKE Matilda?! A Rozmaring utcában? Ó, hát várt, persze, hogy várt. Ezt meg én hallottam a babaőrön. Nem is! Láttam a csajt a kis képernyőn. Nem. Nekem mondták be egy taxiba a cébén. Hogy Matilda azt üzeni, várt. Kár, hogy nem szoltunk, mert így ráment az élete.

ÁGI (*komolyan veszi*) Éppen ezen gondolkodtam. Hogy mi vagyunk a hibásak.

SZIKE Mit csináltak volna a nagypapáék meg apa a náccal? Az ostrom alatt kellett volna szólniuk vagy Rákosi alatt? Kinek a börtönében kellett volna meghadniuk?

ANDREA Nagyon kérek, ne náccizz. Éppen te.

SZIKE Miért ne náccizzak? Mert náci vagyok? Vagy ők azok voltak? Tessék, azért ne? Mert magyarok mertünk lenni? És akkor az azt jelenti, hogy náci vagyok.

ANDREA Tudod te, miért mondom.

SZIKE Apát hagy ki ebből. (*A hűgához*) Legalább most legyen benned valami. Szeretet, becsület. Ha apáról van szó. Ráment az élete, hogy visszaszerezze a villát a temérdek beköltöztetett pro-

litól. Hogy kivásárolja azt a sok tetűt innen. *(A feleségéhez)* Vagy tudod, mit? Vegyük be a te apádat is. Elvégre kevés nagyobb komcsit ismerek nála.

ANDREA És mibe vennéd be?

SZIKE Benne van ő magától.

ANDREA Miért? A nyilasokkal kellett volna kvaterkázni, mint a te családodnak?

ÁGI Én megyek *(el is indul, de megtorpan)*.

SZIKE Gratulálok! Egy... jellem vagy.

Ha gáz van, mindig lelépsz.

ÁGI Nyaljátok ki!

ANDREA Esküszöm, leköpném magam...

SZIKE De jó ötlet, hogyan segíthetnék?

ANDREA Ha találkoznék azzal a kamaszlánnyal.

SZIKE Jaj, kisszívem, ne Karinthyzzál, nem vagy gimnazista.

ANDREA Bárcsak lennék! Az életben nem állnék veled szóba. Hogy találkoznék a kamaszlány önmagammal. Még hogy mi vagyunk a rózsadombi Rómeó és Júlia?! És te nem tehetsz a félig – vagy tán egészen – nyilas családdodról.

ÁGI Andrea, ez erős... tudod, hogy imádlak, de...

Andrea leinti.

ANDREA *(Áginak)* A családjáról senki nem tehet, drágám... *(a férjének)* Szóval, azt hittem, én vagyok a mindeged. Milyen ostoba kamasz liba voltam!

SZIKE Most is az vagy, kedvesem, most is az vagy.

ANDREA *(inkább önsajnálóan, mint visszakérdezve)* Ostoba liba.

SZIKE *(kicsit meglepve, kicsit megjátszottan)* A mindenem.

ANDREA A semmi. Hagyjál! Keversz egy vodkaszódát?

SZIKE *(önimádván és elfoglaltan, mintha ő töltene)* Micsoda Rómeó voltam!

ANDREA Öreg. Felcsináltál húszévesen.

Szike sértetten abbahagyja, olyankor a szóda spriccelése elhallgat, aztán folytatja, a szóda is jön, Dávid is úgy dolgozik, mintha ő beszélné, teljes szimbiózisban vannak. Aztán adja az italokat a nőknek. Kis csönd.

ÁGI Miért mondták le a Bélát?

ANDREA Szike, referálj! Minek vagy benne a mindenféle úszószövetségi elnökségben?

SZIKE Csak társadalmi tag.

ÁGI Nem igaz, hogy nem hallottál valamit.

SZIKE Ne játszd meg magad! Rólam tudják a szövetségben, hogy pletykás vagyok. Te biztosan többet tudsz nálam. Nekem csak azt mondták, valaki más balhájába bukott bele. Alig árultak el szaftosabbat a hivatalos verziónál.

ANDREA Talán, mert az is éppen elég szaftos.

SZIKE Béla nem bántott senkit.

ÁGI Különösen nem gyerekeket.

ANDREA Ez szerintetek hír?! Ez a legkevésbé. Ha bántott volna, bizonyára nem hívtad volna meg vacsorára. Elvégre pedofilok nem ülnek a *mi* családi asztalunknál.

Szike tanácstalanul néz, megrántja a vállát, csöngetnek.

SZIKE Megjötték végre!

ANDREA Inkább nem is gondolok rá, hogy emlegetett számár.

SZIKE Ne gondoldj te semmire.

ANDREA Az a te asztalod.

A komornyik kihajol az ablakon, de Szike kiabál helyette.

SZIKE *(mintha ő hajolna ki az ablakon)* Nyitom!

ANDREA Minek vetted azt a sok kütyüt?! 360 fokos radaros, kamerás

rendszer, miért raktak távirányítót a bokorra is, ha bárkit beengedsz. Anélkül, hogy megnéznéd, ki áll a kapuban.

SZIKE Nem működik. Ezt akartad hallani?! Beszart az ötmillás ellenőrző rendszer...

ANDREA Több lesz az...

SZIKE ... de garanciás!

ÁGI Csak a miniszteri céges haverjaid másfél hete nem veszik fel a telefont...

ANDREA Istenem, legalább ne csináltatnál volna direkt liftet.

SZIKE Mi csináltuk, édesem, *mi!* És a világ legmenőbb dolga! Imádom. Kivéve, hogy naponta tobzódnak itt a hülye futárjaid... De, most, taddamm! Csak úgy betoppannak a Bélaék...

Nyílik a liftajtó. Egy GLS-esre emlékeztető futár lép ki. Annyira meglepődik, hogy a nappaliban találja magát, hogy ijedten visszaugrik, és rácsukodik az ajtó. Ági röhög.

ANDREA „A világ legmenőbb dolga.”

SZIKE Ezt nem hiszem el! Még szombat délután is tudsz rendelni valamit? Mit ígértél neki, hogy kihozta?!

ANDREA Rendkívüli munkanap van. *(ránéz az órájára)* Volt.

Nyílik az ajtó, a futár félénken ismét kilép, bólint. Dávid azonnal odaugrik, tollat tart, ettől a futár még jobban megrémül.

FUTÁR Elnézés. Én kérek elnézés.

SZIKE Azt áruld el, mi a szart rendeltél, és mekkora SOS sürgősségi különdíjjal?

FUTÁR Nincs külön... pénz... oder díj. Csak megcsúsztam. Én vagyok egy új futár.

Leejti a digitális aláíró készüléket.

FUTÁR Sajsze.

A futár a komornyikra néz, de az nem mozdul, ezért felemeli magától.

FUTÁR Es tut mir leid... Ez itt egy késés.

Dermedten nézik.

SZIKE Maga... izé... német?

FUTÁR Az vagyok.

ANDREA Ezt te találtad ki, Szike? Valami vicc?! Vagy te kattantál be, Ági? Én minden futárt ismerek. És ez a németes poén, most, ezek után rohadtul nincsen az ínyemre.

FUTÁR Nem akarok probléma. A csomag víúáj...pi. Örülök, ha nem teszik egy panasz.

SZIKE Ó, hát persze! Én hívtam ide ezt a német csicskát! Előre tudtam, hogy a húgom baromságokat beszél majd, és...

ÁGI Gyerekek! Ez égi jel!

FUTÁR Ez nem egy jó mondat. Én egy futár vagyok. Nur. Egy új.

ANDREA Kitől hozott csomagot?

A futár maga elé tartja a csomagot, rázza, mutatja. A komornyik alá tartja a kezét.

FUTÁR Csomag.

Szike belejön, röhög.

SZIKE *(láthatóan improvizál)* Óöö... Drezdából jött, ha tudni akarjátok.

FUTÁR *(rémülten)* Ja, ich komme aus Dresden. Aber woher wissen Sie das? Was wollen Sie von mir? Mit akar ön?

Dühösen nyújtja a csomagot.

FUTÁR Minden magyar egy sajsze? Warum?

Döbrent csönd. Rázza a csomagot. Dávid kikapja a kezéből.

FUTÁR Csomag!

ANDREA Sei bitte vorsichtig! Törékeny is lehet benne.

Szike odamegy és emeli a kezét, de a komornyik írja alá helyette. A futár döbbenetn nézi, ahogy ezek ketten úgy tesznek, mintha egy ember lennének, hátrál.

ÁGI Édes Istenem! Ő lehet a tiszt unokája? Talán ide küldte az Úristen a tiszt unokáját!

FUTÁR *(rémulten, hogy kivágja magát)* Mindenki unoka.

ÁGI *(mintha ez valamire bizonyíték lenne, rémulten, katarzisan)* Na, tessék!

ANDREA Hát ilyen nincs...

SZIKE Nem tudtam, hogy ilyen mélyen vagy.

ÁGI Ez jelenés. Minimum. Feltétlenül égi jel.

SZIKE Andrea! Ha ezek után se szedálsz le, felmegyek az emeletre, és kibaszom a diplomádat az ablakon.

FUTÁR Komplette egy idióta. Mindenki. Tudják egy mit? Oder... én adok egy panasz.

SZIKE Hát ez kurva jó! Menjél csak be a központba, kifaszom, és mondd meg nyugodtan, hogy panasz van, a főorvos úrénál meredeken emelkedik a kaki. Vagy ne is. Inkább ballagjál be és... és... és... *(maga is meglepődik, mit mond, kívár)*... sírjál.

FUTÁR *(meghökken)* Nem sírok!

SZIKE De, sírjál!

FUTÁR Nem sírok.

SZIKE De sírjál!

FUTÁR De... de... de... de... Miért? Warum?! Fuck! Nem sírok.

SZIKE Hanem? Mi lesz? Te is itt végzed a kertben?

FUTÁR Most... most... ön... engemet....

SZIKE Náci volt a nagyapád, azt mondd meg?! Náci volt, vagy nem volt náci?

ANDREA Szike! Ez elviselhetetlen.

ÁGI Vezekelnünk kell.

FUTÁR *(teljesen kétségbeesve)* Sájsze, sájsze, sájsze!

SZIKE Hát itt, öregem, bármiből, bármiből kurvaég lesz.

A futár odarohan a liftajtóhoz, és rémulten nyomkodni kezdi a gombokat. Nézik, a lift nem jön. Csönd.

FUTÁR Csomag.

Nyílik az ajtó. Futár beugrik, de kinéz.

FUTÁR Kurva anyád, mindenki!

Az ajtó becsukódik. Dermedt csönd. Andrea felemelné a csomagot, de a komornyik megelőzi. Andrea dühösen kikapja a kezéből. Aztán mintha mi sem történt volna.

ANDREA Jaj, de jó, a legeslegutolsó pillanatban...

SZIKE Mi van benne, nyugtató?

Andrea tartja, a komornyik feltépi a csomagot, felemeli a kis ruhákat, babaholmik vannak benne, rugdalózdók stb. A komornyik emelgeti a kis ruhákat.

ANDREA Milyen régen voltak ilyen kicsik a mi édes, aranyos ikreink. Majd harminc éve. Istenem, milyen gyönyörű újszülöttek voltak! Sosem láttam szebb gyerekeket.

SZIKE Mi az anyám ez?

ANDREA Azért, mert te egy érzéketlen bunkó vagy, én még figyelek a Katára meg a Bélára.

SZIKE Te tényleg jártál orvosira? Esküszöm, libáért vette a papírt a száalmas apád.

ANDREA Ma este nagy bejelentésre várok. És ehhez a nagy bejelentéshez nem elég durrantani egy pezsgőt. Mert Kata, ha jól számolok, már nem ihat majd alkoholt.

SZIKE Hát nem számolsz jól! Ha az utolsó beültetés sikerült is, még éppen titkolózni fognak. És különben sem szabad babaruhát venni a gyerek

születése előtt. Ennyi babona még belém is...

ANDREA Nekik, nekik nem szabad venni. Ezért praktikus másoktól kapni. Hogy amikor mennek a szülőszobára, legyen valami göncük. Tőled meg nem kapnak majd...

Megint csöngetnek. Most Szike „odavág” a kaputelefonra, legyinti a kezét, a komornyik út helyette, és a hang működik.

BÉLA Na, mi van, kicsöcsöm? Le se jössz? Mást is vártok ma estére?!

2. jelenet

Szike beugrik a liftbe, hogy lemegy eléjük, a komornyik követi, lemennek.

BÉLA *(a hangja még mindig hallatszik a kaputelefonban)*: Nem mondjátok, hogy mást is hívtatok?! A kis Lévaiék is jönnek?! Vagy mi van? Szétesz a nap. Jön már lefelé valaki?

ANDREA *(egyedül maga elé)*: Ó hogye. A színészkirály bármikor beállíthat. *(parodizálja a férjét)* „Jaj, hát hozzánk bár-mi-kor jöhettek.” Elmondta neki milliószor. *(Áginak)* Mondjuk, ha egyszer tényleg méltóztatna beállítani, hozhatna babaórt a Lévai papa régi boltjából, hogy megint kihallgassuk a náci tiszteket...

ÁGI Nem vagyok bolond. Te belül, ott, tudom, hogy tudod, hogy nem.

ANDREA Semmit sem tudok.

ÁGI Annyi szeretet van benned, drágám.

ANDREA Semmi sincs már bennem. Kitégtem, elhasználtak. De most azért is erős, szolidáris nő leszek, figyelmes anya. Mint régen.

ÁGI Ne mondj ilyet. Remek ember vagy. Katának meg... nem kell a te női pártfogásod... Néha nehéz elhinnem, hogy pszichiáter vagy.

ANDREA Itthon nem is vagyok.

ÁGI Egy úszó mindenütt úszó.

ANDREA Ugyan már. Talán régen. Te, édesem. De manapság...

ÁGI Jó, akkor egy színész mindenütt színész.

Nyílik a lift, Béla, Kata és a visszatérő házigazdák belépnek, Béla meglátja a Körhinta DVD-t az asztalon.

BÉLA *Körhinta*. Remek! Ti is klasszikusokkal nyugtatjátok a szétcincált idegeiteket? Én a *Falfúrót* nézem hetek óta.

KATA Még egyszer sem értél a végére.

BÉLA *(majdnem ledobja a DVD-t, de megigazítja a haját, még egyszer ránéz, mint ha tükrö lenne)* Anyám kedvenc színésze volt.

Szike is odaér.

SZIKE A Mari! Jogos. Az évszázad nője. Az örök...

Béla és Kata nevetni kezdenek.

KATA Hát, a Mari állítólag nem volt az anyósom kedvence, apósom annál inkább rajongott érte.

BÉLA *(macsósan, affektálva)* Fátylat a múlt-ra! Minden múltra nagyon sok fátylat.

SZIKE *(megjátszva)* Na, mindent tudni akarok!

ÁGI *(letudva a témát, parancsolóan)* Jaj, az újszülöttnek minden vicc új?!

SZIKE Hogy itt nem lehet jókedvű senki! Hát, ha megint hallani akarom, akkor mi van? Belehalsz?

ÁGI Mit csámcsognál rajta? Méltatlan a te szádba. Még szinte gyerekek voltak. És nagy szerelem volt. Olyan, amelyet te nem is ismersz. Amolyan... mindent felperzselő.

Zavart csönd lesz.

ANDREA Jelentem, én egy ideig azt hittem, Szike ismer ilyen szerelmet.

ÁGI Túl fiatal voltál, szívem, meg lettél vezetve.

SZIKE Na, jön az asszonykórus. (Áginek) Akármekkora sztár voltál, úszókgyöngye, téged végül senki nem vett el, úgyhogy biztosan jogos, hogy felvilágosítasz minket a „mindent felperzselő szerelmek” természetéről.

ANDREA Mi köze a házasságnak a szerelemhez?!

ÁGI Kösz.

ANDREA Bárcsak veled örülhetnék.

Nevetnek.

KATA *(teljesen váratlanul, oda nem illően, Béla előző témájára reagálva)* Anyád az öngyilkos alkatokat szerette.

BÉLA Drágám! Ez ízléstelen volt. Nem azért rajongott *(felveszi a DVD-t)* a Soós Imréért, mert öngyilkos lett.

SZIKE Mit isztok?

Szike már „tölti is” a whiskey-ket, Dávid persze csinálja helyette, csörög a jég, Kata átadja a whiskey-t, amit hoztak, Béla a nagy virágcsokrot.

KATA Én inkább...

SZIKE Viszkit mindenkinek!

ANDREA *(Kata felé)* Oda se bagózz rá. Mit iszol, édesem?

KATA Valami édesre vágyom. Alkoholmentes koktéltra.

Andrea elmosolyodik, bólogat, mint aki megmondta, mint aki mindent tud. Sokatmondóan Szikére néz, de az nem veszi az adást.

SZIKE Hogy a fenébe ne! Majd keverek valamit. Lónyálból van egész raklap.

ANDREA *(dühös, amiért nem veszi az adást)* Viszkivel meg tele a padlás. *(beleköt, hogy figyeljen már a jelekre)* De te eddig boroztál, ha jól láttam, nem kéne töménnyel folytatnod.

SZIKE Igen, eddig is jól láttad, meg most is jól látod.

BÉLA Ezt skubizd meg! *(két ujjal felemeli a whiskey-t, amit hoztak)*

SZIKE Gyönyörű! *(nézi)* Mi az ég ez?

BÉLA *(előadást szeretne tartani)* 24 éves vagyok Hibiki. Gabona és maláta...

SZIKE Ez japán? Japán whiskey?! Nem mondod!

Kis csönd lesz.

ÁGI Én utálok a whiskey-t, de azt még én is tudom, hogy a japánok a legmenőbbek.

SZIKE Hol? Kinek?

BÉLA ...ötféle hordóban érlelődnek a párlatok, és...

SZIKE Én mindent tudok. Mindent tudok. És mindent ittam már. Még toka-ji whiskey-t, meg békési whiskey-t... mert mi, magyarok mindent tudunk, de hogy japán.

ANDREA Most baromkods? Minden whiskey-kóstolón, ahová elcibáltál, a japán „tétélekre” verték a nyálukat a sommelier-k.

SZIKE Hol? Ki?

Béla láthatóan csalódott, leteszi az üveget. Óvatosan engedi, nagyon teátrális mozdulat, de a legvégén elengedi, nagyot koppan, elborulna, Dávid elkapja. Mindenki Bélát figyelni közben. Ahogy végez, körülnéz és megigazítja a haját.

BÉLA Nem mondtam volna, de még nekem, khm, de még nekünk is drága volt.

SZIKE Japán whiskey. Viccnek jó.

KATA Néha olyan vagy, Szike, mint akinek már kitompult az éle.

SZIKE Ez meg nem jó viccnek.

ANDREA Hagyjátok, ilyen bunkó volt egész nap.

ÁGI Miért nem ültök már le...

Elővenne egy aránytalanul nagy tálcát, de Dávid megelőzi, meggy és kínálja helyette.

ÁGI Sütöttem pogácsát, még meleg, kóstoljátok meg.

ANDREA *(csodálkozva)* És hogyan teleportáltad ide? Ekkora malomkeréken. Mikor?

ÁGI Jól ismerem a házat.

ANDREA Én is jól ismerem. És egész este itt álltam. Mikor hoztál fel pogácsát?

SZIKE Ezt mondjuk, bírom. Hogy nem sajnálsz semmit. Ezzel egy egész lakótelep jóllakna.

KATA *(elgondolkodva)* Lakótelep... *(magának)* Miféle? *(felcsillan a szeme)* Tényleg, ti voltatok már valaha panellakásban? Úgy értem, bent. Evör?

BÉLA Ez isteni. Atyám, Ági! Istenő vagy. *(túlozva)* Már a közeledben lenni is megtiszteltetés, és hogy így sütsz. Pááárdon! Alkotsz.

SZIKE Ne nyálazzál már. Ne puncsoljál, nem vagy már úszóedző.

Döbrent csönd lesz, aztán egyszerre röhögik el magukat.

BÉLA *(elmélyített, teátrális hangon)* Az ilyeneket vártuk meg edzés végén mindig. Az ilyen...

ANDREA Köcsögöket? Istenem, bárcsak Szike járt volna edzésre a gyerekek helyett...

ÁGI *(félbe akarja szakítani)* Vegyetek.

Andrea zaklatottan arrébb megy, ez a mondat, ami kiszakadt belőle, láthatóan őt viselte meg a legjobban. Két pogácsát is betöm a szájába, alig kap levegőt, mint egy hörcsög, csak áll, és próbálja rágni. Folynak a könnyei. Közben rág. Szike és Béla direkt elfordul tőle, Kata rémülten odasiet, és áll mellette bénán, és úgy beszél indifferens dolgokat (folytatva a paneltémát), mintha vigasztalná.

KATA *(lassan, elmerengve, vigasztalósan)* Nincs a vécének fala. Csak egy pozdorjalemez.

Andrea próbálja lenyelni a pogácsát, de nem sikerül. Csak rág, rág. Bólogat, mintha Kata tényleg vigasztalná. Kata megsimogatja.

KATA A sóhajtás is felhallatszik.

Andrea hálásan néz, mintha ez most nagyon szép lett volna.

KATA A szagokról nem is beszélve.

Béla a felesége felé fordul.

BÉLA Te miről beszélsz, Katus? Megzakkantott a Falfűró? Akkor nem nézem végig. *(röhög magán, de hirtelen elborul, mert észébe jut valami)* Vagy megint túltoltad a Xanaxot?

Kata ellép Andrea mellől.

KATA *(kivételesen élénken)* Szerintem te sem voltál vidéken soha. Úgy ismered Párizst meg Amszterdamot, mint a tenyered. De az agglomeráción túl akkor jártál először, amikor bemutatlak anyaméknak.

Szike röhög. Dávid némán röhög vele.

SZIKE Ez mondjuk korrekt, Bélám. A nagy macsó edzőarc külső mögött mindig is egy pojáca budai zsúrfiú szíve dobogott. Végül is, ez való neked, ez a tévés élet!

BÉLA Szike, ez a te szádból. Hogy nem szakad le a villád harmadik szintje... vagy hányadik ez... a plafon.

SZIKE Miről beszélsz?! Én mindig rendes magyar gyerek voltam. Parajdi són nőttem föl. És hamar megtaláltam magamban az erdélyi szívet!

BÉLA Parajdi sóban az erdélyi szívet? Kiköhögöm a belem. Az lehet, hogy parajdi. De a fűszeres hozta házhoz. És a komornyikod apja *(Dávidra néz)* vette át.

ÁGI *(mintha még mindig téma lenne a pogácsája)* Annak idején ilyet nem süthettem volna...

BÉLA *(megkönnyebbülten, hogy ebből a témából kimenekül)* Hogy is süthetnél

ANDREA Milyen jó, hogy a fiaink kijöttek a sportból, és rendes ikrek, igazi jó testvérek. Vállvetve mennek az életben.

Döbrent csönd.

SZIKE Mi is a koszt?

ANDREA (*elneveti magát*) Mintha nem tudnád.

Dávid kimegy, és több körben behozza a tálat, Béla azonnal ráveti magát. A többiek türelmesebbek. Állva, fogadásszerűen esznek mindenkől, répacsikok, zellercsikok meg az emlegetett ételek. Dávid fontoskodik, kiszolgál.

BÉLA Erős papriká. Izünt it? De ne Strong Pistát hozzá, könnyörgök.

Dávid pattan, megy a paprikáért.

SZIKE Én szeretem. Erős Pista, Piros Arany. Nekem ne mondják, hogy nem kurva jó, ha kurva jó.

ÁGI Ízfokozó glutamáttal és guargumival.

KATA Halas a szusi?

ANDREA Persze, drágám, milyen lenne.

KATA Mondjuk, mangós. Úgy ennek egy kis mangósat.

Andrea megint mindentudóan a férjére néz. Aztán újra Katára.

ANDREA Mangót kívánsz, drágám? (*Szikének*) Mangót kíván!

BÉLA Nekem magyar cévitaminos, Szentgyörgyi Albert-es paprikát hozzá! (*Katára kacsint, hogy milyen jó vicc volt, parodizálta Szikét, de az nem reagál*), ha nincs, mindegy, akkor csilit.

KATA A hal most nem esne jól.

ANDREA (*Szikének*) A hal most nem esne neki jól.

Szike még mindig nem érti, vagy inkább nem akarja érteni.

SZIKE Kussoljál már. Mi is halljuk! Hülye vagy?

Andrea teljesen kiakad, hogy a férje nem olvas a biztos jelekből. Felpattan, majdnem elöli a pogácsákat, rémülten utánuk kap, de a komornyik megelőzi, ettől még dühösebb lesz, elhajtja, felkap kettőt, hogy betömi, de inkább visszadobja, fújtat, de aztán megjatszott nyugalommal újra Kata felé fordul.

ANDREA Pörkölt?

KATA Milyen?

SZIKE Csülök! Azt egyél. Hagyd ezt a nyers szart.

KATA Jó. Jól hangzik. Kérek.

Szike röhög. Dávid is némán.

SZIKE Magadra maradtál, Vaszabi!

ÁGI Én kérek a szusiból, veszettül gusztá.

BÉLA Én nem falom el előled, az biztos. (*Szikének*) Lópikulát se ér a paprikád.

Nem csíp. Fény utca? Biztosan onnan van. Minek jársz oda?

KATA (*Andréának*) Te főzted?

SZIKE (*Bélára meg az erőspaprikára csak legyen*) Én főztem.

ANDREA Ami ugye azt jelenti, hogy Dávid főzte.

BÉLA (*Szikére nézve*) Remek szakács vagy.

Szike szerényen mosolyog, Dávid meghajol.

ÁGI A Dávidka erdélyi, azért főz ilyen jól.

Dávid felemeli a mutatóujját, és nyitja a száját, hogy mondana valamit.

SZIKE (*megelőzi*) Partium! Hogy lehet mindig összekeverni. Szatmár. Igazi északi legény.

Dávid hálásan mosolyog, megint meghajol.

BÉLA Szike, akkor hozzá Erős Pistát. Vagy nem is. Inkább Piros Aranyat.

Dávid megy.

SZIKE Hozok mindkettőt.

ANDREA Akkor nem mindegy, hogy ki főzte? Hogy Erdély-e vagy Pááarcium? Bekeveritek azzal az undorító krémmel, és kész. Mondom én, jó lenne a kutyakaja is.

Béla röhög.

BÉLA Én már gondoltam rá! Olyan gusztos. Embereknek miért nincs ilyen? Falatkák aszpickban. Mennyivel menőbb már, mint a májkrém.

KATA Szívesen feltálatlom neked. Egy gonddal kevesebb.

ÁGI Ez lehetne a magyar feminizmus alapköve. Pirosaranyas kutyakaját a férjeknek.

Szike ledobja a tányérját. Dávid felkapja.

SZIKE Megbolondulok. Már megint. Hagyjátok már a picsába a kutyakaját. Elmegy tőletek az életkedvem.

ÁGI Várandós vagy?

Ijedt csönd lesz, Kata és Béla elfordulnak a társaságtól.

ANDREA *(ijedten)* Micsoda mimóza vagy te. Már megint felfordult a gyomrocskád?

SZIKE Nekem volt gyerekszobám.

BÉLA Lakosztályod, apukám.

Mindenki röhög. Ági éppen iszik, kiköpi az italt. Dávid azonnal törli.

ÁGI A drága Béla bácsinak, a jóapádnak volt ilyen pontos humora.

SZIKE Kiúsznátok egymás seggéből?

BÉLA Tetű dolog lehet, hogy neked ennyire nem sikerült.

SZIKE Nem nem sikerült. És nem „ennyire”! Nem voltam tehetséges úszó, és ezt beláttam. Ági tehetséges volt,

ott maradt. Akkor nem sikerült volna, ha erőltetem.

BÉLA Apa... *(zavarba jön...)* Béla bácsi, remek edző volt, mindent megtett... Érted is.

SZIKE A Törőcsik-szerelem előtt vagy után?

BÉLA És azt mondod, hogy nem volt... kudarc... Sit... Hogy te nem vagy irigy.

SZIKE Te se lettél bajnok.

KATA *(maga elé a férje helyett válaszképpen)*

Négy olimpiai bajnok tanítványom...

BÉLA *(ingerülten belevág)* Igen! Négy olimpiai bajnok tanítványom volt, és...

KATA ...tizenhét...

BÉLA *(Katának, valódi dühvel, semmi finomkodás)* Kuss, bazdmeg!

BÉLA *(folytatná helyette, próbál nem indulatos lenni)* Tizenhét világbajnoki...

KATA ...érem.

ANDREA *(Katának)* Ezt bitang jól csinálod, szívem.

Kata őszintén meglepődik.

KATA Mit?

ÁGI *(Bélának)* Ez baromi nagy dolog. Hány edző...

ANDREA *(odakapja a fejét, megpróbálja ő is elcsenni a mondatokat Ágitól)* mondhatja el ezt magáról...

ÁGI ... nevelt olimpiai bajnokot?!

ANDREA *(Katának)* Látod, nekem nem megy.

KATA Béla mindig ugyanazt mondja. Szóról szóra ugyanazt. Ugyanúgy.

Béla sértetten néz, tekintetpárbaj, látszik a férfin, gondolkodik, mit mondjon.

KATA és BÉLA *(egyszerre)* Kapd be!

Andrea dől a röhögéstől.

ANDREA Te vagy a legjobb barátnőm!

Kata komolyan veszi.

KATA Tényleg?

Ági röhögni kezd. Andrea dühös Ági röhögése miatt, indulatosan felel.

ANDREA Persze, drágám.

KATA Kösz. Olyan ingadozó a hangulatom.

ANDREA (*Szikének*) Ingadozó a hangulata!

SZIKE Megint kezdted?

ANDREA (*Katának*) Drágám, készítek neked valamit. Mindjárt hozom.

Andrea kimegy.

BÉLA (*Szikének*) Rápipantunk végre? Mi van itt, ilyen vastag (*kezével mutatja*) az unalom.

SZIKE Te mióta dohányzol?

BÉLA Mióta nem vagyok sportember. De nem dohányzom. Szivarozom, kérek.

SZIKE Eszetlen nagy ötlet. Megkínálhatlak?

BÉLA Nem, én kínállak meg.

Mindketten (hárman a komornyikkal) kimennek az erkélyre.

ÁGI Nem vagy terhes, látom rajtad.

KATA (*üveges szemmel*) Ultrahang van a pupilládban?

ÁGI Érzem.

Kata felnéz.

KATA Biztos, mert te se voltál soha.

ÁGI De, többször is.

Kata megdöbben.

KATA Elvetted? Nem vagy komplett.

ÁGI Indiszkrét vagy, ahogy mindig.

KATA Én?!

ÁGI Én csak azért hoztam szóba, mert azt akartam, hogy szólj rá Andreára. Amíg nem csinál valami hülyeséget.

KATA Elvetted?

ÁGI Azért voltak. Világversenyek előtt két hónappal teherbe ejtettek, sportorvosi célból, ez amolyan legális doping volt, az élet ereje, ahogy vége volt, küret.

KATA Kúr után küret. Undorító. Én sosem lennék képes... Igazából mindig is undorodtam tőletek... bocs... az úszástól.

ÁGI Hát, akkor nem kellett volna a Bélához menni... De akkor is szólj rá Andreára. Meg van zakkánva. És ne játsszál rá. Így joggal hiszi azt, hogy terhes vagy.

KATA Csak boldoggá akarom tenni. Annyira imádja, hogy nekem nem sikerült. Hogy nem tapadt meg a kis rohadék.

ÁGI Miről beszélsz?

KATA Azt játssza, hogy azt hiszi, terhes vagyok.

ÁGI Együttérez veled, támogatni akar.

KATA Inkább magát.

ÁGI No és? Andrea keresi magát. Igen. Nem a régi. A fiai nem járnak haza Washingtonból. A rohadék bátyám meg mindent megtett, hogy rosszabb legyen a helyzet. De nem gonosz.

KATA Én nem mondtam, hogy milyen. Nem is tudom, milyen. És nem is érdekel, milyen.

ÁGI Hogy tudod te adni a férjed előtt a naivát.

KATA Nem adok én semmit.

ÁGI Ilyenkor meg...

KATA (*kiszakad belőle*) Én nem tudtam... Hogy ti mindent és mindenkit lenéztetek. Én nem tudok ezzel versenyezni. Egy úszónak csak egy másik úszó az ember. Ha ezt tudom...

ÁGI Akkor nem csapsz le Bélára már a valóper alatt?

KATA Én voltam az ügyvédje, éjjel-nappal együtt voltunk.

ÁGI Inkább éjjel.

Kata végigméri Ágit.

KATA Hát... ilyenkor te se vagy az a jószágos nagynéni, az a rózsadombi Mary Poppins, akinek máskor mutatod magad.

A férfiak visszajönnek.

BÉLA Trágyadomb öngyűjtőid vannak. Adjál kapunyitót, a kocsi van szivargyűjtő.

SZIKE *(Áginak)* Úgy jártunk, mint annak idején a fiúk.

ÁGI Kik?

SZIKE *(sziszegve)* Hát a gyerekeim! Az ikrek.

ÁGI Ja! *(kompenzálva)* Istenem, nyolc évesek voltak. És elgyűjtogatták a ház összes gyufáját.

Szike elmosolyodik, de szomorú.

SZIKE Mindet. Tíz doboz gyufa. Már akkor is kitartók voltak. Különösen Iván.

ÁGI Szenzációs akaratereje volt.

SZIKE Aztán az öccse szájában... a legutolsó gyufától, a legeslegutolsótól meggyulladt a cigi.

KATA Nyolc évesen cigiztek?

BÉLA Csak egyszer, de mindjárt le is buktak, szegények. Istenem, mennyi fekvőtámaszt nyomtak apánál... Béla bácsinál, a bemelegítésen büntetésből.

SZIKE Soha többet nem köptem be őket neked, ha bármit rosszkodtak itthon.

BÉLA Azért nem lettek bajnokok.

SZIKE Azt inkább hagyjuk, Bélám, hogy mi a geciert nem lettek bajnokok.

KATA *(újra álmatagon)* És nem maradt gyufa?

SZIKE *(ingerülten)* Mit tudom én... nem maradt.

ÁGI *(próbál terelni)* Még itt lakott az utolsó proli család a földszinten.

SZIKE *(elmereng)* Rendes emberek voltak... igazából... a Hartaiék.

KATA Akkor legalább volt gyufájuk.

ÁGI Az volt.

SZIKE Volt itt... ott... minden.

Néznek egymásra. Csönd.

KATA *(elmerengve)* Manapság a gyerekek olyan korán érnek... Ez is! Nyolc évesen cigizni...

BÉLA Hülye vagy?! A Szike fiai majd harmincévesek! Mit manapságozol. És különben... én is kemény legény voltam... kipróbáltam... hatévesen a cigit.

KATA *(dühösen)* Akkor is! *(újra elmerengve)* Manapság olyan korán érnek. Ott van az a svéd kiscsaj is. Még gyerek, és ő menti majd meg a világot.

SZIKE Mit ment meg?! A buzernyák svéd libsiket menti meg...

ÁGI Gréta?! Szerencsétlen svéd kamasz.

SZIKE Te vagy a szerencsétlen. Az a lány egy baromi pontosan kitalált, nyugati propagandaeszköz.

BÉLA „Nyugati propagandaeszköz?” Szike, milyen kádársta duma ez? Ezt a faszt negyven évig már szopni kellett.

Miközben Béla ezt mondja, megrázza a farkát. Macsósan, de nevetségesen, inkább pojácá, mint macsó. A többiek undorodnak, röhögnek, fújolnak, Szike pukkadozik. Észre sem veszik Andreát. Andrea bejön egy tálcaszertű, nyitott vesszőkosárral, felöltöztetett babák ülnek benne. A babaruhákon ott a cetli, látszik, hogy újak a ruhák. Cuclis üveg stb. Dermedt csönd.

BÉLA Esküszöm, hogy ezt megálmodtam!

KATA Nem. Ezt én álmodtam meg, drágám. És elmeséltem neked.

BÉLA Mindegy. Pontosán, tú-pon-to-san ilyen volt.

SZIKE Ez mi, Andrea? Ez mi? Én tudom, hogy megkettýentél, de mindennek van határa.

Dávid mindenkinek tölteni kezd, és zavartan szaladgál.

ANDREA (*látja, hogy baj van, erőltetett boldogsággal*) Nagyon sok boldogságot nektek! Jó egészséget a kismamának...

Ági odasiet, próbálja kitessekelni Andreát. Dávid segít neki, de őt ellökik.

ÁGI Hozzunk be tortát.

BÉLA Most már ne vidd ki a matyóhímzést, Kincsecském! Tedd csak le. Gyönyörködjünk. Mit akartál ezzel? Mire jó ez?

KATA Biztosan én vezettem félre.

ANDREA (*kétségbeesve*) De hát én azt gondoltam, tényleg azt gondoltam.

KATA A mangó miatt?

ÁGI Tudatosan szívattad, édesem.

KATA Szerinted az Andrea tök hülye?

ANDREA Hülye vagyok, tök hülye vagyok.

SZIKE Ennyivel azért nincs elintézve, aranyoskám.

ANDREA (*maga elé*) Rohadjatok meg! Én jót akartam végre. Újra. Mert tudom, hogy milyen volt. Nekem senki nem segített. Egyedül voltam. Majd megörültem. Ikrekkel. És mindenki tojt a fejemre. Akkor legalább én ne legyek ilyen. Ezek kelengyék... újszülött ruhák. Hiszen Katának semmire se lesz ideje!

BÉLA Angyali vagy. Egyszerűen angyali.

KATA A negyedik lombik sem tapadt meg, drágám. De ne tegyél úgy, mintha ezt nem sejtetted volna. Vagy mintha ez bántana.

Andrea ledobja a babákat.

ANDREA Honnan tudtam volna! Sajnálom. És... rohadékok vagytok.

KATA Tudtad, hogy nem vagyok terhes. És imádom, hogy nem jön össze.

ANDREA Négyyszer is utaltál rá, hogy az vagy. Négyyszer!

KATA Nem, drágám, te utaltál rá négyyszer. Hogy aztán bejöhess a babaszobáddal.

ÁGI (*Andreának*) Míg kint voltál, bevalotta, hogy direkt csinálta.

KATA Semmi ilyesmit nem mondtam.

BÉLA Héj, héj, héj! Ti most ezért hívtatok minket ide?

SZIKE Bélám, nehogy már. (*a nőknek*) Miért nem kussoltok inkább? (*viszsa*) Ne haragudjatok! Andrea, takarítsad el magad... ezekkel együtt. De most. Töltök egy whiskey-t mindenkinek, Béla, te menj le a szivargyűjtőért.

ANDREA (*kiabálva*) Ez nem babaszoba!

KATA Hát akkor micsoda?!

ANDREA Majd megtudod.... Gumiszoba. Vagy tombolda. Örültek háza. Majd meglátod. Amikor a faszfej férjed semmit sem segít, aztán meg eljár mást kürogatni. Míg te éjjel-nappal szart törölsz és szoptatsz.

KATA Tényleg ennyire élvezed?

ANDREA Én neked akartam jót! Nekem senki se segített! A férjem meg csalt, ahol tudott. Teljesen magamra maradtam.

ÁGI (*Andreának*) Hagyd ezt abba, nem igaz. Én is segítettem, és még anya is élt, ő is...

KATA Muszáj kimondanom?! Addig nem nyugszol, amíg teljesen meg nem alázol? Amíg végre el nem hangzik, hogy ez vég-le-ges. Nem lesz gyerekekünk SOHA, nem-si-ke-rült. Nem próbáljuk meg többet.

BÉLA Nájn. Még nem biztos, hogy nem sikerült.

KATA (*fejhangon üvöltve*) Ne kezd újra!

SZIKE Úgy sajnálom. Minden cigánynak csak úgy összejön, nektek meg...

BÉLA Ezt fejezd be.

ÁGI (*Szikének*) Világbajnok vagy vigasztalásban.

SZIKE Igyatok már, most mi van.

Andrea „szedi össze”, de a komornyik csinálja helyette, szedi a babákat, és egy valahonnan előhúzott ikeás szatyorba dobálja. Mellé a mindenféle eszközöket.

KATA Jó sokat áldoztál erre a jelenetre.

ANDREA (pakolás közben magának magyaráz) Tök egyedül vagy, mindenki csak jön babát nézni, felébresztik, hogy milyen cuki, aztán amikor bóg, a kezembe nyomják, na, ez a segítség. És még főzzél is nekik, meg legyél csinos. Te pedig ott rohadsz meg egyedül az örület szélén.

Ági segít neki.

ÁGI Hagyd már! Gyere, menjünk ki, vigyük ki ezeket.

ANDREA (Áginak) Te is mindig az uszodában voltál. Anyósom meg a kezébe se vette őket.

ÁGI (fegyelmézi magát): De... idővel... igen!

KATA (Andreának) És mondd! Legalább megérte ennyit szívni az ikrekkel?

Andrea elmereng.

ANDREA Nem tudom. Őszintén mondom, nem tudom. Talán nem is érte meg.

Kata meglepődik a válaszon, ijedtében hátrál tőle, Szike arca elborul.

SZIKE Imádjuk a gyerekeinket, és ők is minket! Hogyne érte volna meg. Hiszen ez az életünk értelme!

KATA Mikor is voltak utoljára... itthon?

ANDREA Nekünk már... azt hiszem... minden mindegy.

SZIKE Gyakrabban jönnek, mint a tied fognak.

Kata sziszeg, a férje a védelmére kel.

BÉLA Szike, mi ez már?! A soha az... így is, úgy is soha. Izünt-it?

ANDREA (lemondóan) De, végül is, az. It-íz. A soha az így is, úgy is soha.

SZIKE Már megvannak a jegyek augusztusra, angolkáim! Két hét Washington. Csak mi és a gyerekek!

KATA (még mindig az előző mondatot cincálva) „Mint a mieink fognak!” „Mint a mieink fognak?!” Milyen szemét szöveg. Mondtam én, hogy ezért volt az egész! Hogy az orrom alá dörgölhesd a meddőségem.

ANDREA Ezt a férjem mondta. És különben is, te sem vagy egy angyal. Illetve, csinálni csináltál már. Te mindenből azt csinálsz, amit... (elharapja)

Kata ugrik rá.

KATA Ezt meg honnan tudod?

BÉLA Na jóóóó. Nekem ez sok. Tényleg nem értem, miért hívtatok át, ha itt megint ez megy? Ha nem a rohadék politikán üvöltözünk, akkor akad valami más? Széledjetek már szét!

ANDREA (Áginak rémülten): Menjünk már, tényleg.

KATA Állj meg! Mire célozatsz?

BÉLA (elfelejti a finom embert, mélyebb hangon) Kata, ez miről beszél?

KATA (a férjének): Abortuszról, drágám, egy szimpla terhességmegszakításról.

ANDREA Én nem mondtam ilyet.

SZIKE (Andreának): Te nem vagy eszednél.

BÉLA Te is tudod? Mindenki tudja? Mi van itt?

ÁGI (Andreának) Mehetünk. (A többiek felé): Na, mi levisszük ezeket.

KATA (szinte ujjongva) Hiszen te ajánlottad a pszichológust! A saját kollégádat.

Ági félrelép, elengedi Andreát, és elindul kifelé.

ÁGI Na jó, én mentem.

SZIKE Az irgalmas nővér, már megint, menekülőre fogja, ha baj van.

ÁGI Szarok rátok.

Ági elmegy.

az szégyen. Ha egy nőért hagy el a nőd.

BÉLA Mindegy, kiért hagy el.

SZIKE Dehogy mindegy! Ha egy nőért hagy el, azt jelenti, nem vagy férfi. Pontosabban olyan szar férfi vagy, hogy elment a kedve a férfiaktól.

BÉLA Ezért nem lesz egy nő leszbikus.

SZIKE Hogy a picsába ne?! Pontosan oda. A picsába. El se tudod képzelni, milyen hatásos a buzilobbi. Eszméletlen sokan bebuzulnak a propaganda miatt. Előbb divatból nyalnak. Aztán meg úgy maradnak.

BÉLA Vhá-te-fák! Milyen propaganda miatt? Szike, neked elmentek hazulról.

SZIKE Te is megbuzultál? Még csak most leszel tévésztár, és máris?! Tedd a szívedre a kezed. És mondd azt, hogy örülnél, ha Kata elhagyna, mondjuk, egy csinos kis zsidó lányért.

BÉLA Széledj már szét. Déééhhogy örülnek!

SZIKE Hát erről beszéllek.

BÉLA De nem lennék jobban lesújtva, mint ha egy csinos arab fasziért hagyna el.

SZIKE Miért pont arab?

BÉLA Miért pont zsidó?

SZIKE Te mondtad, hogy Sári. Azért mondtad a nevét, nem? Hogy értsem. Amúgy mindegy lenne a neve. De így értettem.

BÉLA Nem azért mondtam.

SZIKE Jaj!

BÉLA Na jó, picit azért mondtam. Egy beképzelt, magától elszállt kis zsidó kurva.

Szike elkezd röhögni. Dávid vele.

SZIKE Én is ismerek egy ilyen.

Béla is felnevet. Előbb elnyomja, aztán kitör.

BÉLA Mekkora barom vagy. Hogy beszélhetsz így a feleségedről?

SZIKE Nem mondtam, hogy ő az.

Megint nevetnek.

BÉLA Várj... Véjt. Nem is én mondtam, hogy Sárinak hívják. Akkor vissza az egész.

SZIKE Már mindegy! Csak vigyázzál az asszonnyal. Az ilyen kudarcok után könnyen beleszbisednek.

BÉLA Baromság. És különben is, nem is kellene, hogy... kudarc legyen.

SZIKE (*fel se fogja*) Igyál! (*most kezd el valamit érteni*) Miért, tán csak nem örökbefogadtok? Hagyjál már. Kurva gáz. Marhaság. Cigány lesz. Vagy beteg. Kúúrva gáz.

BÉLA Betojok, Szike, ha nem tudnám, hogy főorvos vagy, professzor...

SZIKE Mert én nem hazudok? Öreg vagyok már hozzá. Hazudtam én is. De mióta tiszta a szívem, mióta megleltem önmagam... tudom, hogy nem éri meg hazudni, hidd el! Ezért én igazat beszélek. Ne fogadj örökbe!

BÉLA Nem arról beszéltem.

SZIKE (*emeli a poharát*) Egészség! Hanem?

BÉLA: Kimennél, Dávid?

Dávid megrázza a fejét, és segélykérően Szikére néz.

SZIKE Miért ne maradhatna? Előtte nincs titkom.

BÉLA De nekem van.

SZIKE Dávidka mindig hüen szolgált engem. Mióta apám elhozta az apját a tanyáról.

Dávid meghajol.

BÉLA Nem érdekel, kérlek, küldd ki.

Dávid még mindig tétovázik.

SZIKE Dávidka hallgat, mint a sír. Tőle nem fogja megtudni senki.

BÉLA Szeretném, ha kimenne.

Dávid toporog. Segélykérően Szikére néz.

SZIKE Dávidka én vagyok. Az én tökéletes énem. Az én hibátlan egóm pedig a maga módján néma.

BÉLA Dehogyan néma.

DÁVID: *(tátogja)* Néma vagyok.

BÉLA Nagyon kérlek!

Szike int, Dávid ki. Béla vár, hogy kiérjen.

Csönd. Néznek maguk elé.

BÉLA Maradtak megtermékenyített, háromnapos petesejtjeink, pici embriók... a Káliban. Tudod, fagyasztva. Pontosan tíz.

SZIKE Eszkimók? Menő. Kispályás focicsapat, cserékkel.

BÉLA Tényleg nincs benned semmi finomság.

SZIKE ... de úgy látom, Kata már feladta.

BÉLA Nem ő...

Körülnéz, nincs-e valamilyik nő a közelben.

BÉLA Szereztem... béranyát.

SZIKE *(megjåtssza, hogy majd kiköpi a whiskey-t)* Lecsíptél egy háborús ukrán menekültet, mi?

Béla nem nevet, csak néz.

SZIKE Ne már, Béla. Ez nem lehet. Tényleg?

BÉLA Kivettem az ukrán csajnak egy albérltetet.

SZIKE Nem vagy komplett.

BÉLA Féláron megcsinálja, ha kap lakást meg kosztot. Így csak háromezer euró. És közben békében, nyugalomban megvárhatja itt a férjét.

SZIKE Csak azt ne mondd, hogy szereztek egy nőgyógyászt, aki...

BÉLA Miért? Akkor mit mondjak?! Hol a nagy őszinteség? Hogy tiszta a szíved, az erdélyi egód, hogy te már nem hazudsz.

SZIKE Teljesen törvénytelen, tökéletesen illegális. Még a vezetéknevemet is

elveszik, ha kiderül. Én egy őszinte bunkó vagyok, öregem, de nem gazember.

BÉLA Nem azt kértem, hogy te csináld.

SZIKE Nem azt kérted. És inkább ne is kérj semmit.

BÉLA Akkor kitől kérek? Mi a fenét csináljak? Azt mondd meg!

SZIKE Béla. Ez nem ilyen egyszerű. Már az elejével baj van. Kihozni a tíz eszkimót. Hogy képzeld? A háború előtt is nehéz lett volna, és mostanra ráadásul államosították a Kálit.

BÉLA Akkor még jobb! Te csókos vagy. Akkora csókos, mint az ég. Jövőre már igazgató leszel a Kékgolyóban, két év múlva nyilván miniszter. Igazi „ki, ha én nem?!“ Te aztán el tudod intézni.

SZIKE Néha tényleg nehezen hiszem el, hogy húsz éve a barátom vagy.

BÉLA *(sziszegve a gyűlöletből)* Most nekem is emlékeztetnem kell magamat rá. És ha most nem segítesz, el sem fogom hinni.

SZIKE Öregem. Te legutóbb. Amikor nekem támadtál... ment itt a politizálás, és te részegen üvöltve, elfeledve minden angolosdit, celebkedést, RTL-es buzeráns, tanult finomságot, ordenárén üvöltve... a libsi szar dumáiddal... édes Istenem... amikor teljesen összevesztünk... Putyinon. Hogy nem értem, mi zajlik... orosz agresszió, világháború, árvák, civilek... *(iszik egyet)* Te már akkor is bújattad az ukrán nőt?!

BÉLA Jessz. És most is úgy gondolom, hogy nem értted az egészet. És most sem érted. De én segítek ennek a menekült nőnek.

SZIKE Féláron. Kihasznaod. Ha háborús menekült, kérjen menedékjogot.

BÉLA Otthon is ezt csinálta volna. És kap rendes szállást, biztos helyen van, befizettem az egészséges házhozzállítást.

SZIKE Jön a futáros szusi? Halas. Ja, de nem is. Azt nem kívánja. Mangós.

BÉLA *(teljesen más hangon, nagyon komolyan)* Mit akarsz? Könyörögjek?

SZIKE Béla, az élő Istenre kérek, hagyj ezt abba.

BÉLA De te el tudod intézni. Nektek mindent szabad. Azt csináltok, amit akartok. Akkor miért nem segítesz?

SZIKE Ki csinál azt, amit akar? Normális vagy?

BÉLA Te. Ti. A pártod. Bármit megcsinálhattok.

SZIKE *(lehúzza a fotelba)*: Komolyan. A feleségem talán tud segíteni. De ha ő nem elég jó pszichiáter, mert amúgy meg nem az, akkor majd ajánl szakembert. Felír neked valamit bogyót.

BÉLA Szike! Hát ti bementek bárkihez bármikor, hogy ez itt *(körbemutat)* a tiétek. A föld, a cég, a világ fele... egyszerűen a tiétek. Elvesztek bárkitől bármit. Ha nem adja oda, lecsukatjátok. Azt, aki egy élet munkájával becsületesen összehozott valami céget... egyszerűen elveszitek tőle...

SZIKE Te miről beszélsz?!

BÉLA Milyen aljas vagy. Álszent. Képes vagy azt mondani, hogy nem tudod?! Ti bármit megszereztek. Már külön könyvelőcégek vannak erre. Darabolnak. Hogy ne nőjön túl nagyra egy vállalkozás, mert ha túl nagyra nő, akkor egyszerűen elveszitek. Nektek mindent lehet...

SZIKE Béla. Lassítsunk. Először is, ez képtelenség. De ami a legdurvább. Hogy jön ide?

BÉLA Úgy jön, úgy jön, úgy jön ide... hogy nektek mindent lehet.

SZIKE Kinek?! Nekem nem.

BÉLA Térdeljek le?!

SZIKE Hagyjál már!

BÉLA Tessék. Hiör. *(letérdel)*

SZIKE *(elfordul)* Vegyük végig. Azt kéred, lopassam ki az állami intézetből a nevedre szóló eszkimókat.

BÉLA Ne eszkimózz.

SZIKE Mind a tízet.

BÉLA Plíz!

SZIKE Aztán szerezzek egy illegális műtőt, és ültessék be egy illegálisan itt tartózkodó nőnek az illegálisan dolgozó orvosok. Gondolom, így képzelted. Mindezt egy hivatásos ukrán béranyának, aki itt sincs, itt egy senki, jó, ha útlevele van, gondolom, nem menekült, nincs semmilyen státusza, és a feleséged...

BÉLA *(felpattan, körülnéz)* Csöndesebben. Igen... Ennyi az egész. Neked nem nagy ügy.

SZIKE Dehogy is nagy. Csak életre... nekem már élelfogytiglanra szóló.

BÉLA Hogy lenne az?! Károlyi Zoltán főorvos úrnak?!

SZIKE Megzavarodtál.

BÉLA Hogy mondhatod ezt a legjobb barátodnak? Hogy lehetsz ilyen rideg... személtáda?! Nem utasíthatsz el. Mindenkit kicsináltok, nekem meg...

SZIKE Ki csinál ki mindenkit?

BÉLA Az... elvtársaid.

SZIKE Még ha így is lenne... akkor nekem is ki kell csinálni valakit a kedvéért? Mondjuk... magamat. Akkor ki itt az... „elvtárs”?

BÉLA Ez akkora kérés lenne? Egy magadfajtanak! *(mutatja)* Megmutatom, mekkora. Mikroszkóp alatt is épp-hogy látszik.

SZIKE Szerinted akik lopnak, nem ugyanezt mondják?

BÉLA De itt egy élet múlik rajta.

SZIKE Ott is. Biztosan. Mindenféle.

Béla megint letérdel.

BÉLA Könyörögök. Kata feladta. Nem érted? Vera is feladta. Elváltam. Juli nem is akart, elváltam. De én nem adom fel. Negyvenkilenc vagyok. Bele fogok örülni. Zoltán, professzor úr, neked ez semmiség.

Szike letérdel mellé.

SZIKE Béla, az isten szerelmére. Ha akar-
nám, se tudnám megcsinálni.

Béla felpattan.

BÉLA Rohadék vagy! Mert nem vagyok
elvtárs?

SZIKE Pszichopata vagy.

BÉLA Te meg álszent.

SZIKE Soha életemben nem loptam. Egy
centet se. Nem csaltam. Azért, mert
magyar vagyok, mert nekem tetszik,
hogy a magyar érdek...

BÉLA Ez is magyar érdek.

SZIKE Törvénytelenység.

BÉLA Minden az.

Harmadszorra is letérdel.

BÉLA Könyörgök!

SZIKE Kelj már fel... Istenem, mivel
vagy te különb azoknál?

BÉLA Semmivel. Én semmivel. De te sem.

*Bejön Ági. Nyitja az ajtót, de a komornyik
beugrik előtte, hogy ő jöjjön be hamarabb.
Ági zavartan nézi, hogy Béla ott térdel.
Csönd.*

ÁGI (kompenzálva) „Igen”-t mondott?

Béla lassan feláll. Csönd.

BÉLA Sajnos elutasított.

SZIKE (vicceskedni akar) Maradok a piná-
nál.

ÁGI Azt tudom, bátyuskám. És nem csak
én. Azt mindenki tudja, hogy te gigá-
szi pinapárti vagy.

SZIKE Voltam, édesem, voltam, és kü-
lönben se kezdjed el megint.

*Béla odamegy a pulthoz, és lehúzza egymás
után három pohár whiskey-t. A komornyik
tölti neki. A többiek dermedten nézik.*

ÁGI Jó hírem van, bátyuskám. Német ál-
lami kitüntetését kapsz... hamarosan.

SZIKE Semmi kedvem a baromi jó vicce-
idhez. És az időzítés se...

*Ági elővesz egy szép borítékot, és odadobja
az asztalra.*

ÁGI Ha beszéled még a nyelvet.

SZIKE Engem te ne ugráltass.

*Ő is odamegy, a komornyik tölt neki. Béla
megy oda a borítékért, felveszi. Miközben ki-
bontja és nézegeti, olvassa, félrészegen mo-
tyog.*

BÉLA Apámék idejében, meg a papáéknál,
verdammte scheisse, mindenki beszélt
németül... Volt, hogy szivar mellett
németre váltottak (közben olvassa), csak
úgy. Vasárnap. A nők sütizés közben.
Úgy értem. Hogy gyakoroljanak. Én
meg, a szocializmus hülyegyereke,
egyszer megkérdeztem. Hogy minek.
Minek gyakorolni, ha soha, soha, never
nem jön ide német. Oszt valahogy, Ich
kann mir gar nicht vorstellen, wie,
tényleg nem tudom, csak megtanul-
tam én is. Májn gott. Milyen rohadt jó
volt gyereknek lenni. Büszke voltam
magamra, meg anyámra, és az apám-
ra, ahogy élünk. Hogy milyen csinosak
vagyunk! Hogy mindenki szép. Értitek
ti azt, milyen nagy dolog? Egy szép
család. Ahol mindenki szép... Ilyet
akartam én is. Anyám még hatvan-
évesen is bombázó volt, schön, schön,
mondták volna a német vendégek...
ha lettek volna német vendégek.

SZIKE Kérsz még egyet?

ÁGI Szerintem eleget ivott.

SZIKE Hadd döntse el ő.

Béla imbolyog és felnéz. Csönd.

BÉLA Tényleg kitüntetnek. Nem is akár-
mi. Nem tartományi díj, állami. A
röntgen, vagy mifene... ízé, vizsgá-
lat... jó, jártak itt a kertedben... ezt
a szót meg nem értem... mindegy...

igazolta, hogy... hoppárézimi...
hogy... ott vannak a... mi? Csontvá-
zak?

Szike iszik, kiköpi.

SZIKE Mi a ragyás kurva rohadék élet!
Mi lesz még?! Feljelentettél, te rohadt
szemét dög?!

ÁGI A jövő héten kiássák a tisztet meg a
legényét.

SZIKE Ezért puhítottál a bébiórrrel? Mire
volt ez jó? Miért kellett ezt? Megboly-
gatni mindig mindent.

ÁGI Utálom, hogy ott vannak.

SZIKE A föld alatt vannak, hol érdekel.

Ági a szívére mutat.

ÁGI Itt.

SZIKE Majd kiműtöm! Szike szikéje ki-
metszi a sájsze szívedet.

ÁGI Most mi bajod van?! A nevedben
írtam. Így te kapsz érte kitüntetést.
Nem bántanak. Se Horthy, se Rákosi
büntetésben nem rohadsz majd. Benne
lehetsz minden orvosi újságban.

*Szike ezen elmereng. Előbb mintha örülne,
aztán elborul a tekintete.*

SZIKE Valahogy akkor is szar érzés.
Mintha elárultuk volna a nagypapát,
meg apát.

ÁGI A nyomorukat őrizgessük? Azok
vagyunk mi?

SZIKE *(elmereng)* Igen, ezek vagyunk mi.

ÁGI Hát én nem. Nem fogok egész éle-
temben lapítani.

BÉLA Ez már egyszer volt! Hé! Hé, hahó!
A drezdai tiszték. Áj rimembőr. Ez
már egyszer volt!

ÁGI Ugyan.

BÉLA Dehogynem! Nálunk voltál. Ak-
kor nyertél valami nagyot. Te voltál
az Isten.

ÁGI *(zavartan)* Képzeldsz.

BÉLA Késő éjjel ment a buláj. És inkább

te képzeltédtél. Apámnak mesélted.
Behúzódtatok az én kamasz szobám-
ba. Azt hittétek, nincs ott senki.

SZIKE Baromira nem vagyok kíváncsi a
húgom nekrofil szexuális életére.

BÉLA Nem dugtak... *(legyint)*

ÁGI Férgesek vagytok. Mi másként szeret-
tük egymást...

BÉLA Emlékszem, nem tudtam... nem
ismertem azt a szót, hogy dögcédula.
Ó, széledjetelek szét... ettől még félel-
metesebb volt a sztori...

Szike röhögni kezd.

SZIKE Ez már tényleg ilyen régi mese?
Te már akkor is meg voltál kattanva?
És ilyen szépen üzemelsz azóta is?!
Akkor ezt a kicsit már majd kihúzod
valahogy. Kár beléd a Xanax.

4. jelenet

*Kata bejön, kezében a telefon. Most Béla vág
a szavába és lopja el a mondatot.*

KATA Teljesen... tökéletesen...

BÉLA *(Katát imitálva, elnyomja)* „...igaza
van Sárinak!”

KATA Nyald ki.

BÉLA *(Szikének, kicsit még mindig a nejét
parodizálva)* „Kata mindig ugyanazt
mondja, örökké ugyanazt.”

ÁGI Két éve se vagytok együtt. Ilyen rö-
vid idő alatt így megunni egymást...

KATA Mondjuk, tényleg nem tudom,
minek hívtok ide minket. Legyen kit
baszogatni?

SZIKE Pontosan! Rohadt unalmas itt az
élet a katonáinkkal.

KATA *(nem érti)* Perverz alakok vagytok.

ÁGI Meddőn eljátszani a terhest, az a
perverz.

KATA *(mintha nevet mondana Áginak)* Ba-
baszoba! *(Szikének)* Ittal?

Szike „elkezd tölteni”, a komornyik aggódva

rohángál, tölt, kis mozgás támad, Béla segít, már majdnem olyan, mint egy rendes estén.

KATA Sári átküldött egy fotót, megnézed?

Odatartja a férje elé a telefont.

BÉLA Ki ez a kisfiú?

KATA Gyönyörű gyerek. Lehetne a miénk. Örökbefogadhatnánk.

SZIKE Mondtam, öregem, kezdődik.

BÉLA *(leinti)* Nagycsoka már. De tényleg édes.

KATA Ugye, hogy milyen. Ugye, hogy milyen! Szőke, kék szemű, pont, pont, pont ilyet akartam! A nagymamája neveli, de már fáradt, és... nekünk adná.

SZIKE Nem vagyok istencsászár a gyerekvédelemben, *(körülnéz)* mindenben nem lehetek az... de szerintem ez így nem kóser.

ÁGI Örökbefogadható? Egyáltalán ti jelentkeztetek már örökbefogadó szülőnek, végeztetek tanfolyamot?

KATA Hogy *ne* lenne az?! A mamája írt messengeren, hogy... fáradt.

SZIKE Tanfolyam már nem kell.

ÁGI Részletkérdés. És baromság.

SZIKE Dehogya az! A csóróknak segítség.
ÁGI *(leinti)* Tudom, hogy válóperes ügyvéd vagy, de szerinted azt, hogy örökbeadható-e egy gyerek, a Facebookon intézik, és a fáradt nagyi közli... üzenetben?

KATA *(fejhangon, de nem üvöltve)* Takarodjál ki! Ta-ka-rod-jál.

ÁGI Én vagyok otthon...

SZIKE Visszahúzzhatnál a szintedre. Ha már otthon akarsz lenni.

KATA *(a férjének, kétségbeesve)* Álmodozni! Álmodozni csak lehet, nem?

BÉLA Azt lehet, Kincsecském, azt lehet... és nekem is tetszik. De... nem is kell álmodozni. Szike megígérte, hogy segít.

Szike kiköpi a whiskey-t. A komornyik törölné, ettől már Szike is ideges lesz, feléje rúg. Az, mint egy sértett szerelmes, odébbmegy.

KATA Miben?

BÉLA Az eszkimók. Tudod, hogy ott van még a tíz eszkimó.

KATA Sári megmondta. Esküszöm, Sári megmondta. Sári tényleg megmondta. Hogy ezt fogod csinálni velem. Ki akarsz használni a testem. Ha megint telenyomtok hormonnal, rákos leszek.

SZIKE Ó, hát most már szülni is nekünk kell majd! Nem baj, Svédországban majd átműtik a Bélát Bernire.

BÉLA Szike, az Isten szerelmére.

KATA *(Szikével nem is törődik, Bélának)* Ha nem akarsz, hogy idegrohamot kapjak, hagyd abba.

BÉLA Ha nem akarsz, hogy... lelépjek, hallgass meg.

ÁGI Máris váltok? Vicces lenne. Kata védhetné magát. Te meg összejöhetnél az új ügyvéddel.

SZIKE Ó, te... pici húgocskám... Megnéznéd, hol van már Andrea. Tényleg, *(megjátszva)* Aggódok.

ÁGI Te meg az aggodás.... *(legyint)* Én viszont tényleg aggodok.

Kimegy. Kata utánaszól.

KATA Most, hogy eszedbe juttatták.

Ági kimegy.

BÉLA Figyelj, ülj le, fontos, amit most mondok... True. Koncentrálj, Kincsecském.

SZIKE Gyerekek, ne itt. Ezt rendezzék le otthon.

BÉLA Megígérted, hogy segítesz.

SZIKE *(zúzáltan)* Ha azt hiszed... hogy ez bejön... hogy csak azért, mert a nejed előtt akarsz zsarolni... hogy ez működik, öregem, hát... elszámítottad magad.

KATA Mivel akarod zsarolni?
BÉLA Van egy... béranya... nekünk... a miénk... Ukrán.

KATA Fúj! Undorító. Ezer meg ezer kihasznált nő van, nem egy.

BÉLA De van, lenne, akadna egy... nekünk is.

KATA Nekünk?! Akadna? Nekem ugyan nem akad. Nincs. És nem is lesz. Befogadtunk négy családot az otthonunkba. (Szikének) Pedig az csak egy lakás. Nem egy háromszintes hodály. (Bélanak) Két hétig kint voltam a Nyugattiban. Pakoltam, láttam, mi van. Szerinted miért? Ki vagyok én? Milyen nő? Hogy aztán a-kad-jon... béranya?

SZIKE:(*álságosan*) Milyen igaz. Ez így helyes, és így izé... európai. (*mosolyog*). Mi is utaltunk a kárpátaljai magyaroknak. Így emberi. A részvét. A figyelem. Van ez a háború. Isztok valamit?

Béla elgondolkodik, valamin töri a fejét.

BÉLA Akkor hagyjuk az eszkimókat. És a beültetést. Legyen természetes út. És ha tudnék egy örökbefogadható... újszülöttet szerezni? Aki... vér szerint az enyém lenne.

KATA Vér szerint a tiéd lenne? És én? Én hol a piczában vagyok?

BÉLA (*kínjában*): Itt.

KATA Akkor fejbe lőnélek.

BÉLA Akkor nem az enyém.

KATA Most már akkor is.

A lépcsőn dobogás és beszéd hallatszik, Andrea és Ági jön vissza. Szike kap az alkalmon.

SZIKE Rájöttem, hol van a szivargyújtóm, le se kell menned a kocsihoz... Különb is, minek jöttetek kocsival... Égen-földön nincs sofőrszolgálat.

BÉLA Taxi sincs.

SZIKE Nekem mondod?! (*affektálva*) Ez egy *élhetetlen* város, mióta libsi kézen

van. Vége! De mindegy most..., csak gyere-gyere, szerintem ránk férne egy kis levegő.

KATA Ennyi?! És akkor le van tudva a téma? Te megzakkantál?! Ne hagyjál itt ezekkel.

BÉLA Megeszed őket reggelire.

KATA Bazdmeg.

A két férfi (meg a komornyik) ki. Szike kifelé még odaszól Bélanak.

SZIKE Akasztani való egy barom vagy. Mindig is az voltál.

Bejön a két nő.

ANDREA Most mennek ki?

KATA Előled én is menekülnék.

ÁGI Ki tart vissza?

ANDREA Ági, kérlek. Kata vendég nálunk.

ÁGI Köszönöm én az ilyen... vendéget.

KATA Tudod, Ágikám, azon gondolkodtam, hogy tudtok... hogy tudsz te itt... ennyi szellem között élni.

Ági megrémül, ideges lesz, azt hiszi, a katonákról van szó.

ÁGI Én nem tehetek a németekről.

ANDREA Arról senki sem tehet, drágám, legalább arról nem.

KATA (*legyint*): Klinikai eset vagy. (*Andreának*) Ugye így kell mondani? (*nevet magán, újra Áginak*) Én a halálraítélt gyerekeidről, a kis szellemekről beszélek. Elkapartál vagy ötöt. A semmiért. Versenyekért, amire ma már senki sem emlékszik. Te sem. Milyen EB? Bécsben. Jaj. Az a négyöt halálraítélt Károlyi gyerek szelleme viszont itt kísért ebben az elátkozott villában.

ÁGI Milyen szépen mondod. Őszinte beleléssel.

ANDREA (*kitalálja, hová akar kilyukadni*) A rutin teheti.

ÁGI Úgy igaz! Egy szellem is szellem.
Egy lakáskára elég.

KATA *(tettetve a lazát, de nem tud mit mondani, kínjában)* Elfér. 160 négyzetméter.

ÁGI Ja! Nem tudtam.

ANDRA: De bizony, nagyon szép lakás! Négy szoba. Három fürdő. *(Katára néz)* Vagy négy? Nem is tudom. *(Áginak)* Biztosan az vezetett félre, húgocskám, hogy amikor a vendégünk arról beszélt, hogy ukrán családdal „nyomorogtak” együtt... te valahogy... kisebbnek érezted.

KATA És még hallgatóztok is.

ANDREA *(felnevet)* Tényleg lehallszszik. *(Áginak)* Mindent megbocsátok, húgocskám.

ÁGI Ugye, drágám?! Mondtam én neked. A baromság mindig lehallszszik.

Kata körülnéz, hogy hol a komornyik, aztán cernakesztyűt húz, megalázva, hogy neki kell csinálni, tölt magának, lehúzza a whiskey-t, megint tölt magának, azt már csak fogja. Rágja a szája szélét, készül valamire.

KATA Hogy ti milyen szépek vagytok együtt.

A két nő egymásra mosolyog.

KATA Békében, szeretetlenségben meg-savanyodott nők.

Legyintenek, nevetnek rajta, győztesnek érzik magukat.

KATA Ágikám, pici szívem, a te húgocskád, ahogy nevezed, a te édes kedves lelki társad, tud róla?

ÁGI Mindenről tud.

ANDREA Mindenről tudok.

KATA Akkor azért ilyen hibátlan az összhang. A megbocsátás összekovácsolt titeket. *(felcsillan a szeme, közelebb lép)*

Csend, nézik, mire akar kilyukadni. Andrea is közelebb jön.

ANDREA Engedjük már ezt el. A férjeink évtizedes barátok. És ti már lassan két éve együtt vagytok. Nekünk is muszáj lesz... illene... megsze... okni egymást. Te is hibáztál, én is. Azt hittem, végre valóban önmagam lehetek, és tudok valakinek segíteni.

ÁGI Félre lettél vezetve.

ANDREA *(leint)* Bocsánatot kérek!

KATA *(álságosan Andreának)* Megbocsátok. És köszönöm!

ANDREA *(gyanakodva)* Jó lenne, ha tényleg így éreznél.

KATA Értem már, Ági! Értelek végre. Akkor ez az oka! Hogy az Andreának ilyen nagy szíve van.

ÁGI Andrea tud szeretni. Ő az egyetlen. Mondtam már neked. Az egyetlen tiszta ember, akit ismerek.

KATA Ez valami földöntúli! Micsoda lelki-erő. Nekem ehhez nem lenne erőm.

ANDREA Ne túlozz, kérlek!

KATA Dehogynem! A ti örök barátságokat végül is ez tartja össze. A te isteni erőd. A nagy szíved.

Ági közben járkalni kezd, megsejt valamit.

ÁGI Aljas kígyó vagy. Úgy érzem, hogy te egy aljas...

KATA Dehogy, Ágikám!

ANDREA *(feladja, és elveszíti a türelmét)* Figyelj, Kata. Most. Most elpattant bennem valami. Inkább hagyjuk ezt.

KATA Most lettünk barátok.

ANDREA Adjuk föl. Mondjuk meg a férjeinknek, járjanak el együtt kocsmázni.

ÁGI Pompás ötlet! És mi soha többet ne találkozzunk.

KATA Ugyan már, barátnőim! Én szeretlek titeket, és Andrea, ti valami fontos ajánlat vagy üzlet miatt hívtatok ide minket. Biztosan a hülye magán egészségcenteretek, bár fogalmam sincs, mit csinálhatunk mi abban...

ANDREA (*őszintén*) Igen... azért, de én ezt akkor sem bírom ki. A folytonos furkálást, alakoskodást. Én nem vagyok ilyen. Hogy örökké figyelni kell minden szavamra.

KATA Dehogyan kell. Velem lehetek őszinték. Ha egymással szemben ekora megbocsátásra... hát, ha valaki ilyenre képes... akkor az én nehéz természetemet igazán nem nagy gond...

ANDREA Ezt mondom! Ezt. Amit most csinálsz. Az örökös fúrás-faragás. Nem tudom, mi a fenére utalgatsz...

ÁGI És nem is vagyunk rá kíváncsiak!

ANDREA De se erőm, se kedvem csatázni a saját otthonomban. Elég már.

KATA Ezt mondom én is. Tanulok tőletek! Szeretettel.

Kata lehúzza a whiskey-t, és felkapja az üveget. Meghúzza.

KATA A nővérkéd, a puncsos kis Európa-bajnok, Béla faterjának, az öreg Bélának volt kis kedvence, a nagy edző szerelmes... ágyrajárója. Hát ő nyilván az első pillanattól tudta! Nem? Dehogynem! Hiszen az ő ágyába is be-bevitt harmadikat, mindenféle szexpartnert... kisfiúkat is. És Ági-ka még ezt is tűrte.

Ági megpróbálja megdobni egy asztali díszszel, de Kata szerencsésen elhajol. A dísz hatalmasat durran a liftajtón.

KATA Ez veszélyes volt.

ÁGI (*sziszegve*): Fogd be a pofád.

KATA Még korábról kezdem. Láttam, hogy az ikrek, az unokaöccsei, az élet császárai, a várva várt Károlyi gyerekek, gyönyörűek. Barna szemű, barna hajú, igazóan helyes zsidó fiúk...

Andrea megpróbál megszólalni, de a hangja elcsuklik, megint csak rekedt nyögések jönnek ki a torkán, mutogat.

KATA Ó, a te Örökkévalód milyen igazságos fajta. Máris megnémított?

ÁGI Kuss legyen! Kuss, kuss, kuss!

KATA És ismerte az öreg perverz ízlését.

Hogy Béla bácsi a cuki barna fiúkra bukik. Mégis bevitte őket edzésre. Úgy tett, mintha nem látná, hogy a gatyájukba nyúlkal. És amikor összeszarták magukat edzés előtt, annyira félték, hogy konkrétan be-szar-tak, mint egy csecsemő, bele a gatyába, akkor is hordta őket.

Ági kirohan. Andrea térdre esik, zokog.

KATA Ne sírjál, szívem. Ne harákoljál.

Azt mondd meg inkább, hogy közben te hol voltál. Nem Ági a hibás, ő elvakult volt, szerelmes, megalázott, kiszolgáltatott nő. De te nem voltál úszó. Neked nem a medence volt a világ, nem az érem az élet. Te hol voltál, amikor ágyba vizeltek, amikor minden létező tünetet produkáltak. Hol volt akkor az anyjuk?! Aki ráadásul pszichológus-hallgató volt, vagy pszichiáter-, ki a fene tudja... azt mondd meg, anyukám, te hol voltál?!

Bejönnek a férfiak.

KATA A legjobbkor! Éppen az jutott eszembe, hogy a nagyokos, nagyhatalmú főorvos úr. Minden nemzeti szentség védelmezője, tiszta erdélyi-vé lett szív, a Károlyi család feje, aki rendes magyar Károlyi gyerekeket akart, orvosokat, örökösöket, nem az Egyesült Államokban élő, soha haza se látogató, liberális, buzi jogvédőket, akik az uszodai abúzus elleni harc zászlóvivői... Te miért hagytad, hogy Béla bácsi egy éven, egy végtelen hosszú éven át rendszeresen szopassa a gyerekeket?! Azt mondd meg, mi volt ebben neked a jó?

A férfiak beszélgettek, ölelkeznek, közepen a komornyik, röhögtek, most ocsúdnak. Hosszú, pokoli csönd.

KATA De Béla... az én férjem, aki akár-mikor kefél nekem egy vér szerinti... saját ukrán gyereket... az én háborús hősi... már akkor is olyan rohadék korrekt volt, hogy a nyomorát, a saját perverz apja miatt érzett szegénynek enyhítse, szerzett a gyerekeiknek egy amerikai ösztöndíjat. Elpaterolta helyettetek őket. Nem ők nyerték volna, mert nem voltak elég jó úszók, de az én Bélám, az apjával, ó, páárdon... Béla bácsival szemben... „ennyit tudott tenni”. Mosta kezeit. És itt, bazdmeg, minden így van elintézve...

Béla kimérten odasétál, mint aki valami nagyon óvatos dolgot akar, két ujjal finoman leteszi a poharat, szinte balettozik, olyan óvatos, ruganyos, érzéki a mozgása, mintha összetörhetne valamit. Megáll. Aztán a komornyik odalép, és nagyon hirtelen, visszakézből lekever Béla feleségének egy hatalmas pofont. Most a nő vágódik a liftajtónak. Mintha mi sem történt volna, Béla körülnéz.

BÉLA *(a földön fekvő feleségéhez)* Igazad van, drágám. Ideje indulni. *(Szikéhez, Andreához)* Mi éppen indulni készülünk.

SZIKE Elszaladt az idő.

Béla odamegy, a komornyik felveszi Kata táskáját, és nagy erővel a földön fekvő nőhöz vágja. Az megint csak nyekken.

BÉLA Amíg Kata megigazítja a sminkjét, tölthetnél egy italt. Kilépt.

SZIKE Érezd magad otthon, kérlek.

Béla elindul, most vele játssza azt a komornyik, mintha egy test lennének, Dávid tölt italokat. Hármat. Odaadja Andreának, Szi-

kének, egyszerre rántják le, koccintás nélkül. Andrea mondani akar valamit, csak harákol.

SZIKE Ne erőltesd, drágám, tudod, hogy úgy csak rosszabb.

Csöngetnek. Kintről tolakodó női nevetés hallatszik, rikoltozás.

ANNA A kis Lévaít már be se engedik?! Meg a csaját, persze. A legjobb csaját. Ever. *(zavartan kacag)*

BENCE Itt Lévai Bence. Vétel. Megjöttünk! Reméljük, nem zavarunk...

Szike kihajol a nyitott ablakon. Kihurrog, aztán befelé.

SZIKE A kis Lévai! Mindjárt beszarok! Az ország... a Kárpát-medence... Európa legnagyobb színésze. Nálunk. Végre! Végre! Eljött.

Ági körülnéz. Andrea és Kata a földön. Előbbi leroskadva, néha feltámad kicsit, és mutogat harákolva, majd sírva ledől, Kata élettelelenül fekszik a földön.

ÁGI Nem alkalmas. Nem látod? *(körbe mutat)* Küldd el. De kurva gyorsan.

SZIKE Hogy képzeled? Előbb baszlak ki téged. Tényleg, mit is keresel te itt?! Húzzál el a német papirosaiddal együtt!

ÁGI Maga vagy az ördög.

Szike odamutat az asztali díszre, a komornyik felkapja az asztali díszet, amit Ági próbált meg Katához vágni, és visszakézből megküldi, Ági éppen el tud hajolni, a dísz a falba fúródik. És ott marad. Elindul az ablak felé, közben mondja.

SZIKE Csak utánad, húgocskám. Te vagy az igazi tetű, én csak tőled tanulok. *(kifelé)* Nyitom már, művész úr... És... izé... művésznő.

Kintről morgás, Anna kacagása.

ANNA Köszönöm, professzor úr, de ez félreértés.

Szike helyett a komornyik odavág egyet a kaputelefon-készülékre. Még a kép is megjavul, látjuk őket a nagy képernyőn. Integtet, azok is integtetnek, benyomja a gombot.

SZIKE Finnyás magyar gép. Csak a tiszta szívű magyarokat szereti.

Béla röhögni kezd. Egyre hangosabban, hajlongva, a végén már olyan, mintha üvöltene, hajlong, erre érnek be a kis Lévaiék. Zavarosan állnak. Aztán a kis Lévai meglátja a falba fúródott dísztárgyat. Odasétál, és csodálja, egészen közletről is. Megáll előtte, nézi, aztán megfordul.

BENCE Szervusztok. *(Annára mutat)* Ő Anna, a kedvesem, a Kincsecském. Én meg Lévai Bence vagyok. *(meghajol, azután nézi a falban lévő tárgyat)* Tudtam, hogy egyfajta csodák várnak itt! SZIKE *(zavartan, röhörészve)* Az én kezem munkája.

Ági fújol, Béla már éppen elhallgatna, erre megint röhögőgörcse lesz. De ahogy elkezdi, el is hallgat.

BENCE Családi akció-szobrász is vagy, főorvos úr? Lehet, hogy ez valami inzuladművészet?

SZIKE Lehet. Sőt, nem lehet. Az. Máig apró metszésekkel dolgoztam, de most megéreztem a nagyobb ívek ízét.

BENCE *(finoman, mintha rendezne)* Mit szólsz? Kincsecském, hová hoztalak?! Szeretem az őszinteséget. És ebben aztán van. Egy odavágott használati tárgy, biztosan nehéz veszekedés tanúja, megsebzti a falat, megsérti a polgári lét finom egyensúlyait. Itt, Budán, ahol világnézet lakni, ahol

minden le van simítva, fedve... És akkor itt egy erőszakosan kitüremkedő tárgy, akár egy halálos veszekedés tanúja, és mindegy, mi az, használati tárgy, ami azt mutatja, itt meg van törve a jég.

Anna is odalép. Béla felhorkan, aztán abba-hagyja a röhögést. Csönd. Szike bólogat, meghajol, de senki sem figyel rá, mindenki Bencét nézi.

ANNA Értem, amit mondasz, szívem, de nem érzem. Engem inkább megrémiszt.

BENCE Jogosan, Kincsecském.

BÉLA *(elgondolkodva)* Érdekes. Mástól ezt még nem hallottam. És én is mindig ezt mondom.

ANNA Hogy megrémiszt valami?

BÉLA Hogy „kincsecském”. Így hívom a feleségem.

ÁGI És engem is!

BÉLA Ó, hogyan, és Károlyi Ági Európa-bajnok úszónót is!

BENCE Károly Ági? *(meghajol)* Istenem! Bécs?! Hiszen te vagy a magyarok Istene! Micsoda benyúlás volt az!

SZIKE Nem megmondtam?! Nem megmondtam?! Ezt úgy imádom, a tájékozottságot, a tehetséget, a szorgalmat.

ANNA *(őszintén)* Bence tényleg mindent tud. Nem is értem. A múlt héten lett harminc. *(ezt már inkább naivan)* Hogy fér egy ilyen rövid életbe ennyi életmény. *(fokozódik, lelkesen)* Annyira imádlak.

ÁGI Művész úr, lekötelez.

Ági olyan boldog, hogy körbe-körbe mászkál, iszik, vodkát az üvegből, a komornyik tartja neki. Tapsol. Maga elé mormol.

ÁGI Így más az íze. Így más az íze.

BÉLA *(feltámad, megöleli Ágit)* Én is a bécsi benyúlással kezdtem ezt az estét! Hát nem ezzel kezdtem?! Ugye? *(kér-*

dezi a felesége felé, és belerúg) Szinte újra leközvetítettem az egész gyönyörű bécsi döntőt.

Ági mosolyog, hajbókol, aztán megy megint körbe-körbe.

BENCE Ugyan, Béla. Nagyon kérek, ne hozz minket zavarba! Akinek négy olimpiai bajnok tanítványa volt, annak nem kell már ebben az életben semmit közvetítenie!

Béla körbefordul, meghajol, majd kipukkad a dicsőségtől, a komornyik felrántja a feleségét, mint egy növényt, beleülteti az egyik fotelbe, a nőnek kék-zöld foltok vannak az arcán. Majdnem eldől, de aztán megtartja az egyensúlyt, ül a fotelban.

BÉLA Menitenksz! Művész úr, menitenksz!

Szike odafordul Bélához, és meghajol. Közben elindul és mindenkinek „tölt”. A komornyik csinálja.

ANNA Mit mondhatnék. Hölgyeim és uraim, Lévai Bence, Jászai-díjas, kiváló és érdemes művész!

SZIKE Meg lesz ott a Kossuth-díj is hamar!

BÉLA *(még mindig meghatottan)* Kösz, öregem, művész úr, őszintén mondom, kösz!

BENCE Maradjunk az öregemnél!

Ági leroskad egy fotelba, és maga elé motyog. Béla odamegy, megölelné Bencét, de a kis Lévai csak nagyon távolságtartóan érintkezik. Béla erre meghúzza a komornyik által odartartott whiskey-s üveget, és úgy próbál kijönni a helyzetből. Mintha közönségnek intégetne.

BÉLA Köszönöm! Köszönöm! *(Bencének)* Bocs, az uszodában megszoktuk a testi közelséget.

A székben ülő Kata röhögni kezd. Vagyis nem tudni, lehet, hogy sír.

ÁGI *(maga elé)* Aztán visszaadta a mozdulatot.

ANNA Ó, a Bence mindent ért és ismer. Ez a hite és hitvallása. Hogy értse az embereket, a bajaikat. Hogy tudja, mi van velünk. Szerintem ő egy próféta, nem csak színész... *(körülnéz, Szike tekintetét keresi)* Az én... nagy bajomat is rögtön megérezte. Pedig szerelmes este volt, édes, vibrált körülöttünk a levegő, és mégis reggel rákérdezett, miért árad szomorúság és fáradtság belőlem... egy ilyen fiatal, gyönyörű, fiatal, energikus, fiatal nőből.

BENCE Nincs baj, Kincsecském!

ANNA Tudom, hogy nincs. Nem lesz... *(Szikére néz)* Csak vannak fontos szempontok. Mondjuk, ha jó kezekbe kerülök.

BENCE Ott vagy *(kacsint és Szikére néz)* és ott leszel.

ANNA Jaj, én tudom! Ne viccelj, Bence. Én néha tényleg úgy érzem, és lehet, hogy túlzás, de valahogy ez van bennem, és akkor kimondom, hogy más miattad ez az ország... más ez a haza. A te rendezéseid, a te léted, hogy vagy, ahogy a világot intézed. Tudom, hogy ezek zavarba ejtően nagy szavak. De van hitelük. *(körülnéz)* Értitek? Ugye ti is látjátok? Nem súlytalanul mondom, nem a levegőbe beszélek. Itt is, most is, mindenkiről tudja, miért...

BENCE *(belevág)* Főorvos úr! A napokban olvastam, milyen finoman célozgat rád Esterházy a *Hasnyálmirigy-napló*ban. Komolyan. Van ott néhány utalás. Én úgy éreztem, mintha az rád vonatkozna. Talán nem emleget név szerint, de mintha az te lennél. Ne haragudj, de rád ismertem.

ANNA Milyen alázatos, szerény ember a professzor úr. És milyen nagy orvos. Ez a kombináció engem egészen elvarázsolt.

Szike konkrétan és leplezetlenül elsírja magát. Nem zokog, örömsírás, de nem csak a könnyeit törölgeti, konkrétan sír. Béla közben vedel, egyre többször húzza meg az üveget.

SZIKE Nem is tudom, mit mondjak, kisasszony, köszönöm! És Bence, barátom, művész úr! A hitemet, az életkedvemem, a reményemet adtam vissza!

ANNA Ugye, professzor úr! Erről beszéllek! Bence azt is érti, hogy a sejtekkal való küzdelem mekkora dolog. Nem csak a, már bocsánat, a benyúlás az.

Szike most nézi meg magának a nőt. Ági finitorog, ő meg lelkesen odalép.

SZIKE Ne haragudjon, kisasszony. Önt bemutatta a barátja, de én érdemtelenül kaptam e szép szavakat. Még el sem mondtam, ki vagyok...

ANNA Ki ne ismerné Károlyi professzor urat?! Főorvos úr, a te eredményeid világhírűek.

BENCE Lám, önnek... khm... neked is vannak rajongóid.

ANNA Tömegek.

SZIKE Gyerekek, gyerekek! Ne hozzatok zavarba. És csak maradjunk a tegezésnél.

ÁGI Minek köszönhetjük a látogatást?!

SZIKE *(leinti)* Nem a te bécsi benyúlásodnak! Milliószer megbeszéltük a Lévai művész úrral, hogy egyszer feljön.

BENCE Tényleg régóta érelettük. Már a püspök atyánál is mondtam neked, amikor összefutottunk, hogy közel vagyunk hozzá, de igazából *(sokatmondóan Annára néz)* most jött el az ideje.

SZIKE Töltök italt mindenkinek.

A komornyik tölti. Zavart csönd.

ANNA Tudjátok, azt hiszem, az egyensúly. Az az oka. Az európaiság. Nem csak az a fontos, hogy a kis Lévai miatt értik a tömegek Jókai Annát.

Hogy Herczeg Ferencet így még nem rendezett senki. Hanem hogy ő nem elfogult. Igazi, pártatlan művész. Eszterházyt is olvassa, szereti, ismeri. És meglátott benne téged is, professzor úr. És emlékszik...

BENCE Ne narrálj, Kincsecském. Nagyon szeretlek, de egy kicsit megint narrálsz.

ANNA Csak mert nem értenek. Mindig szorongok, hogy nem értenek eléggé, nem látják, mi történik körülöttem. Szerelmem! Muszáj elmagyarázni.

BENCE Dehogy.

SZIKE Dehogynem! A művésznőnek megint tökéletesen igaza van. Nagyon jól mondja. Téged, művész úr, nem lehet eléggé csodálni.

Béla közben leroskad a felesége mellé. Aki már ébren van, de egy élő halott. És Béla is egyre kábább. Két roncs. Közben Andrea krájkogva felnéz a padlóról. Próbál beszélni, de még mindig nem jön ki hang a torkán.

ANNA Amikor Bencét megismertem, Adyt szavalt. A belügyminiszter úr eskütételi bankettján voltunk... mindegy... és ő elmondta a *Hódolat a győzőknek* címűt.

ANDREA *Üdvözlét, és győzőnek.*

SZIKE Egykutya.

ANNA Nem hiszitek el! Az egész egyszerre volt mélyfúrás, és egyfajta érzelmes fricska is... bizonyos dolgok... hamissága ellen.

ANDREA *Üdvözlét a győzőnek.*

ANNA *(nem érti, mire mondja)* Igen! És közben úgy mondta, olyan erővel, olyan képtelenül istenien, hogy nem tudtak megharagudni rá. Sírtak! És én is sírtam. Nem mondott Adyt még ilyen felemelően senki. És az egész lázadás volt, a vén miniszter, meg a fiatal, békési csaja...

Bence felpattan, hogy szaval, Dávid beáll mellé, mint komornyik meghajol, Bence

csendre int mindenkit, Dávid, a komornyik szavalni kezd.

DÁVID

ÜDVÖZLET A GYŐZŐNEK

Ne tapossatok rajta nagyon,
Ne tiporjatok rajta nagyon,
Vér-vesztes, szegény, szép szívünkön,
Ki, íme, száguldani akar.

Baljóslatú, bús nép a magyar,
Forradalomban élt s ránk hozták
Gyógyítónak a Háborút, a Rémet
Sírjukban is megátkozott gazok.

Tompán zúgnak a kaszárnnyáink,
Óh, mennyi vérrrel emlékezők,
Óh, szörnyű, gyászoló kripták,
Ravatal előttetek, ravatal.

Mi voltunk a földnek bolondja,
Elhasznált, szegény magyarok,
És most jöjjetek, győztesek:
Üdvözet a győzőnek.

*Dávid, mintha mi sem történt volna, vissza-
áll hátulra.*

BÉLA Én úgy olvastam, művész úr, hogy
nem csak fricska volt az, és hogy mást
is mondott a miniszter úrnak... és
hogy ez csak az egyik vers volt...

BENCE (Annának, de közbevágvva) Kin-
csecském, hagyd már!

ANNA Én akkor szerettem beléd végle-
gesen!

SZIKE A művésznő hol játszik?

ANNA Könyvelő vagyok.

Ági röhög.

BÉLA (gúnyosan) Milyen praktikus páros!
SZIKE (ellensúlyozva) Nagyon is!

BENCE Ahogy mondod, edző úr! Te csak
tudod... Úszóedző... ügyvéd feleség-
gel.

*Szike röhög, tiszta szívből, Béla meghajol és
mozdul, helyette a komornyik meglöki a fele-
ségét, aki mosolyog. Bence felpattan.*

BENCE Ez a másik, amit nagyon bírok
itt. Hogy ti megmutatjátok, a polgári
Buda meg tud újulni. És nem akarok
viccelni. De. Mégis! Akarok. Itt az
élet mint művészet. Radikálisan más
műtárgy-kezelés, és teljesen új smink.
(Kata arcát mutatja) Látod, Kincsecském,
másutt is sok a baj, a veszeke-
dés, métely. Az erőszak. De mindig
ki lehet törni belőle. És egy pofon
mindig megbocsátható. Mindenből ki
lehet jönni.

ANNA Tudod, Kincsecském, hogy re-
ménykedem. Csak... az én állásom-
ban olyan sokat veszíthetek még egy
nagyobb kieséssel is... vagy... egy
hosszabb kezeléssel. És nem aka-
rom, hogy megtudják. Én nem lehe-
tek gyöngé, nem lehetek... beteg. A
tökéletes ember vagyok, a tökéletes
helyen. Fialat és szép... És fiatal. A
miniszter úr jó ember, de kérelhetet-
lenül szigorú és munkamániás.

ÁGI Nem azt mondtad, hogy könyvelő
vagy?

ANNA A belügyminiszter úr mellett.

BENCE (büszkén) Közvetlenül alatta.

*Szike bólint, a komornyik meghajol, Béla a
fejét rázza, Kata, a fura szobor, megint röhög-
ni kezd. De élettelen a tekintete.*

KATA Azért ez szigorúan hangzik...

*Csönd. Meglepődnek, hogy megszólalt. Né-
nek rá.*

KATA Hogy „közvetlenül alatta”.

*Bence harsogva röhögni kezd, amikor ezt lát-
ja, Anna is csatlakozik, és a többiek is.*

BENCE Ha konkrétan így lenne, csak
azért nem neked szólnék, hogy képvi-

selj a válóperben, mert nem vagyunk összeházasodva... (*Annára néz nyájasan*) Még... (*Anna majd elájul, legyezi magát*) és mert... fiatal vagyok hozzád.

Ági felpattan, imbolyog, röhög, prüszköl, de aztán megszólal.

ÁGI Kurva jó vagy, művész úr, maga, te, egy az egyben... annyira jó vagy.

KATA Nekem egy ilyen nagy emberrel, mint a „művész úr” biztosan nem lesz dolgom.

ANNA Azért a külügyminiszter úr pápai elválasztását, ha jól tudom, te intézted...

Szike felröhög.

SZIKE Na, libsikém, kiderül, hogy benne vagytok a sűrűjében?!

KATA Az egy becsületesen elnyert, nyílt tender volt.

SZIKE Tán csak nem azt mondd, hogy van olyan?! Akkor becsületes, ha te nyered?

BENCE Gyerekek, van elég baj, most nem szabad széthúznunk!

ANNA Olyan jól mondd, olyan jól! Felölősséggel tartozunk egymásért.

BENCE Én Észak-Partiumból jövök, egy aprócska faluból, a határ mellől, úgy hívják, Mózesfalu. Ott nőttem fel. Gyönyörű, kegyetlen és érzéki hely. Majdnem Kárpátalja. El sem tudjátok képzelni, mit jelent a háború.

ÁGI A maga családja is onnan való, Dávidka, nem? Esküszöm, maga is onnan származik, Mózesfalu.

BENCE Tán csak nem?! Te a Lázár Dávid vagy?! Az öreg orosz tanár, a Jisoráz unokája?

Dávid meghajol és bólint. Bence gyönyörködve, csodálva nézi.

BENCE A nyári szünetekben, mikor ha-

zaadtak a nagyszülőkhöz... milyen sok állatot megkínóztál...

SZIKE (*belevág*) Ilyen őszinte, tiszta szolgálát csak ott találni. Dávid szeret és tud szolgálni.

ANDREA Ne szolgálj, undorító.

BENCE És volt az az emésztőgödrös eset...

Dávid mosolyog, és meghajol.

SZIKE (*leplezett ingerültséggel, terelve*) Azt mondd meg inkább, művész úr, ezt hogyan csinálod? Taníts engem, mester, mindenkiről mindent tudsz, ezt hogy lehet?

BENCE Nem ez a lényeg, hanem hogy...

ANNA (*helyette mondja, de mintha ő mondaná*) ...hogyan az abszurdban élünk. Konkrétan abban!

BENCE (*bólint, nem zavarja, hogy helyette mondja*) És hogy nem is értjük, mi zajlik mellettünk és körülöttünk.

Szike visszafogja magát, Andrea feláll, és teljesen tiszta hangon megszólal.

ANDREA Szívesen hallgatunk egy olyat, aki maga remekül érti ezt.

ANNA Bence három szállítmányt vitt ki maga, a saját autójával, a saját költségén Kárpátaljára. Nem sokan voltunk mellette!

BENCE Ne haragudjatok, hogy ezt mondom. De tényleg. Élünk itt az abszurd mélyén... mellettünk, alig néhány kilométerre gyerekeket, kisgyerekeket ölnek, terhes nők hasát szúrják át, és mi partizunk.

ANNA Istenem! Mindenkinek megvan a maga baja. (*Szikére néz, és a melléhez nyúl*) És mindegyik egy konkrét tragédia.

BENCE Kincsecském. Rajtad a professzor úr segíteni fog. Ezt most megíérhetem a nevében. Ugye, professzor úr?!

SZIKE (*bólogat*) Úgy igaz, édes barátom, nem tudom, miről van szó, de mindent megteszünk.

BENCE Látod, Kincsecském, ezt is elintéztem. Ezennel... nincs mellrák, elröppen a nyirokmirigy-áttét. Meg vagy gyógyulva. De a háború, az folyik tovább, ahhoz én is kevés vagyok. Értitek?! És ti is kevesek vagytok! Egyszerűen csak túrjuk, idővel csak unjuk, aztán már az sem. Már el sem olvassuk a beszámolókat, akármi van, mi csak élünk tovább. Történhet itt bármi... olyan, mintha...

ANNA (*nagyon okosan*) Mi nem is lenénk. Mintha mi sem történt volna.

Andrea röhögni kezd.

ANDREA Mintha mi sem. Ahogy mondd. Pontosan úgy. Nem gondoltam volna... de be kell látnom... van bened valami.

BENCE Doktornó!

Andrea meglepődik, hátradől, aztán előre, és bár ki akarja vonni a dermesztő hatás alól magát, azért jólesik neki, hogy róla is tud.

BENCE Te a legjobb onkopszichológusok között vagy. Érted, miről beszélek! Neked meg kell értened, hogy ezt nem felülnézetből mondom. Veletek együtt szégyellem magam! Érteneitek kell, milyen nagy a baj.

Miközben beszél, lassan mindenki olyan, mint egy szobor. Mintha díszletek lennének. Miközben beszélnek, talán valami fátyol vagy ilyesmi, valami színpadi technika elszigeteli őket Annától és Bencétől. Tényleg díszletek lesznek.

BENCE A vér, a nyomor, a szárazság, a terror legmélye. Mindent meg kell tennünk, hogy kikeveredjünk a bűnből. Hogy ne történhessen meg velünk, meg a családunkkal, a gyerekeinkkel, a jövőnkkel bármi.

ANDREA (*maga elé*) A gyerekeinkkel bármi.

ANNA De tényleg bármi... És meg kell gyógyulnunk! Vissza kell nyerni a hatalmunkat önmagunk fölött!

BENCE Nem lehet, hogy az önzés abszurdjában éljünk, ezt értsétek meg, nem lehet, hogy mi magunk legyünk az...

ANNA (*közbevág*) ...azt végképp nem! ...hát van mibennünk... (*tanácstalan*) szeretet!

BENCE Emberek vagyunk, hitvallással, felelősséggel.

ANNA (*továbbra is tanácstalanul, mondani akar valamit, de nem jut eszébe semmi*) Nem lehet mindegy. Muszáj változtatni. Éppen most, amikor ilyen jól megy.

Ebben a pillanatban kinyílik a liftajtó. A német futár áll ott. Besétál kezében egy dobozzal.

FUTÁR Nem sírtam! És azért se fogok sírni. Ti lenni egy pócegdör.

A futár ledobja a kezéből a dobozt, nagyot durran, valami porcelánszerű összetörik benne.

FUTÁR Nem sírok. Sírjatok ti.

Visszasétál, becsukódik a liftajtó. Csönd.

(Íródott a budapesti Katona József Színház felkérésére, 2023)